

ምዕራፍ ስምንት የልጅነት መንፈስ

ይህ ምዕራፍ በበርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሁራን ዘንድ «የነጻነት ምዕራፍ» ተብሎ ይታወቃል። ምክንያቱና ምንጩም በክርስቶስ ኢየሱስ ማመን መሆኑ ገና ከመነሻው ተጠቅሷል። የዚህ ምዕራፍ ጥናት ዋነኛ ትኩረቱም በምዕራፉ ውስጥ ለ19 ጊዜ የተጠቀሰው የእግዚአብሔር መንፈስ ጉዳይ ነው። ሐዋርያው በሌላ ቦታ (2ቆ 3:17) እንደጠቀሰውም « የእግዚአብሔር መንፈስ ባለበት አርነት አለ » ።

ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ ክፍል አራት መንፈሳዊ ነፃነቶችን ያመለክተናል።

1. ከኩነኔ ነፃ መሆን - 8:1-4
2. ለስጋ ከመሸነፍ ነፃ መውጣት 8:5-17
3. ከተስፋ መቁረጥ ነፃ መውጣት 8:18-30
4. ከፍርሃት ነፃ መውጣት 8:31-39

8:1 እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነኔ
የለባቸውም። እንግዲህ . . . አሁን . . . ላሉት . . .
ኩነኔ የለባቸውም

ሐዋርያው እስካሁን ባነሳቸው ነጥቦች ላይ ቀጣይና መሰረት ያለው ነገር ማንሳት ሲፈልግ ለመሸጋገሪያ ከሚጠቀምባቸው ቃላት ይህ በብዙ ቦታ የምናገኘው ቃል ነው። እዚህ ቦታ ያስገባውም የለው ልጅ ከአዳም ጀምሮ የደረሰበትን ውጣ ውረድ ከአለፈ በኋላ አሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ያገኘውን ነፃነት ለመግለጽ ሲንደረደርበት እናገኘዋለን።

አሁን

ከቀድሞው አዳማዊ ባህርይ ተላቅቆ ያለ ክርስቲያን ያለበትን « የአሁን » የሕይወት እርከንና ደረጃ የሚያመለክት ነው (ሮሜ 3:21፤ 5:9፤ 6:19፤ 7:6)።

ላሉት

በክርስቶስ ሞትና ትንሣዔ የተባበሩትን ያመለክታል (6:5)

ኩነኔ የለባቸውም

በክርስቶስ ኢየሱስ ያሉት ከኃጢአት ነፃ መሆናቸውንና ለኃጢአትም ከተመደበው ፍርድ ነፃ መውጣታቸውን ያሳያል። ይህ ማለት ግን ከፍርድ (ከኩነኔ) ነፃ ሆንን ማለት እንጂ ኃጢአት ከሚያስከትለው ፍሬ ነጻ ነን ማለት አይደለም።

8:2 እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነቱ የለባቸውም። በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ አርነት አውጥቶኛልና።

በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው

ይህ በክርስቶስ ኢየሱስ ውስጥ ያለውን ህይወት የሆነውንና ህይወት የሚሰጠውን መንፈስ የሚያመለክት ነው። ይህ መንፈስ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ ነፃ አውጥቶናል። ኢየሱስ ሕያው ከሆነ በእርሱ ያመነትም ሕያዋን ይሆናሉ።

ከኃጢአትና ከሞት ነፃ የመውጣታችን ነገር የቅድስና ተከፋይ መሆናችንን ያመለክታል። የሙሴ ሕግ መብት አለው ኃይል ግን የለውም። የኃጢአት ህግ ደግሞ ኃይል አለው መብት ግን የለውም። የክርስቶስ የህይወት መንፈስ ህግ ግን ኃይልም መብትም አለው። እኛም በእርሱ ስናምን ይህንን ብቃት አገኘን።

ጌታ ሕያው ስለሆነ እኛም ሕያዋን ነን። (ቆላ 1:27 ፤ ገላ 2:19) ስለዚህ ሕግ ዛሬ በኛ ላይ የይገባኛል ጥያቄ አያነሳም። ለሕግ ሞተናል። ሕያዋን የሆንነው ለሞተልን ብቻ ነው።

ለእነርሱም እግዚአብሔር በአሕዛብ ዘንድ ያለው የዚህ ሚስጥር ክብር ባለጠግነት ምን እንደሆነ ሊያስታውቅ ወደደ ሚስጥሩም የክብር ተስፋ ያለው ክርስቶስ በእናንተ ዘንድ መሆኑ ነው (ቆላ 1:27)።

እኔ ለእግዚአብሔር ሕያው ሆኜ እኖር ዘንድ በሕግ በኩል ለሕግ ሞጄ ነበርና (ገላ 2:19)።

8:3 ከሰጋ የተነሳ ስለደከመ

ሲጋችን በተፈጥሮ ማንነቱ ኃጢአትን የመቋቋም ጉልበት የለውም።

ለሕግ ያልተቻለውን

ሕግ ዓላማው እንዲፈጸምለት ይፈልጋል። ከፈጸማው አቅም ማነስ የተነሳ ግን አልተፈጸመለትም።

እግዚአብሔር የገዛ ልጁን

ይህ ገለጣ ኢየሱስ ወልድ እግዚአብሔር መሆኑን ያመለክታል።

በኃጢአተኛ ስጋ ምሳሌ

ጌታ ኢየሱስ ስጋ ለብሏል። ሆኖም ያለ ኃጢአት የነበረ ፍጹም ሰው ነበር (ዮሐ 1:14 ዕብ 4:15፤ ዕብ 2:16)።

ቃልም ስጋ ሆነ ፀጋንና እውነትንም ተሞልቶ በእኛ አደረ እንድ ልጁም ከሕባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነውን ኩባኝን አየን (ዮሐ 1:14)።

ከሐገጥ፣ በቀር በነገር ሁሉ እንደ እኛ የተፈተነ ነው እንጂ በድካማችን ሊራራልን የማይችል ሊቀ ካህናት የለንም (ዕብ 4:15)።

የአብርሃምን ዘር ይዟል እንጂ የያዘው የመልአክትን አይደለም (ዕብ 2:16)።

ኃጢአትን በስጋ ኮነነ

ጌታ ኢየሱስ የሰውን ልጅ ኃጢአት ሁሉ ተሸከመ። እንዲያውም ኃጢአት ሆነ (2ቆሮ 5:21)

እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ፅድቅ እንሆን ዘንድ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው (2ኛቆሮ 5:21)።

8:4 እንደ መንፈስ ፈቃድ እንጂ እንደ ስጋ ፈቃድ በማንመላለስ የሕግ ትዕዛዝ ይፈጸም ዘንድ

እንደ መንፈስ ፈቃድ

በክርስቶስ ሞትና ትንሣዔ ያገኘነውን ከመንፈስ የሆነውን ሕይወት ያመለክታል። በዚህ በአዲሱ ሕይወት የምንመላለሰው በኛ ጥረት ሳይሆን ሕይወትን ያገኘንበት ኢየሱስን ከሞት ባስነሳው ሕያው መንፈስ በእርሱ ፈቃድ ነው (1ቆሮ 1:30 ፤ ገላ 2:19 - 20)።

እኔ ለእግዚአብሔር ሀያው ሆኜ እኖር ዘንድ በህግ በስራ ለህግ ሞቼ ነበርና (ገላ 2:19)።

ከክርስቶስ ጋር ተስቅያለሁ እኔም አሁን ሀያው ሆኜ አልኖርም ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል አሁን በሲኦ የምኖርበት ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምኖረው ነው (ገላ 2:20)።

በእኛ የሚኖረው የክርስቶስ መንፈስ፤ ይዝናል ፤ ይቆጣጠረናል ፤ ይስበናል ማለታችን ነው። በአሮጌው ሰውነት ጋጢአት ሀያው ሆኖ ይኖር ዘንድ እንደነበረ አሁን ደግሞ በአዲሱ ሰውነት የሀይወት መንፈስ በውስጣችን ይሠራል። ጋይልና ብቃትንም አግኝተናል (ሮሜ 6:11 ፤ 7:5፤9)።

የሕግ ትዕዛዝ ይፈጸም ዘንድ

ሕገኝነትን መቆሚያ ያደረጉ ሰዎች ሕግን በጥረታቸው ለመፈጸምና እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት በስጋቸው ይሞክራሉ ግን ይወድቃሉ። የጌታ መንፈስ ግን በክርስቶስ የሆኑትን ቅዱሳን ይረዳል፤ ጋይል ይሰጣቸዋል ስለዚህ ሕጉ የመንፈስ ፍሬ ከሆነው « ፍቅር » የተነሳ ይፈጸማል። (ሮሜ 13:8 - 10)

ሐዋርያው ከዚህ በታች ማለትም ከቁ 5 - 17 ባለው ክፍል ሕይወትን በሦስት ደረጃዎች ከፍሎ ያስቀምጠውና አንባቢዎቹ በከፍተኛው ደረጃ መኖርን ምርጫቸው እንዲያደርጉ ያበረታታል።

8:5 እንደ ስጋ ፈቃድ የሚኖሩ . . . እንደ መንፈስ ፈቃድ

እንደ ስጋ ፈቃድ = ያልዳነ ሰው የእግዚአብሔር መንፈስ የለውም ስለዚህም የሚኖረው እንደ ስጋ ፈቃድ ነው። ስለዚህ የልባቸው ምኞት ና ሃሳብ ሁሉ ስጋዊና ለስጋ ነው። አዕምሮውም ዘወትር የሚሞላው ለስጋ ደስታ በመሳብ ነው።

እንደ መንፈስ ፈቃድ = በክርስቶስ ኢየሱስ ያመነ ክርስቲያን ግን የጌታ መንፈስ በውስጡ አለ ስለዚህም በእርሱ ኃይል የመንፈስን ፍላጎት ለማሟላት ልቡም አካሉም ያንን የመንፈስ ቅዱስ ደስታ ለማሟላት የተሰጠ ይሆናል።

8:6 - 7 ስለ ስጋ ማሰብ ሞት ነውና ስለመንፈስ ማሰብ ግን ሕይወትና ሰላም ነው ። ስለ ስጋ ማሰብ በእግዚአብሔር ዘንድ ጥል ነውና ለእግዚአብሔር ሕግ አይገዛምና መገዛትም ተስኖታል

1/ ሞት . . . ሕይወት

ስለ ስጋ ማሰብ . . . ሞት = በክርስቶስ ኢየሱስ የሌሉትና ሃሳባቸው ለስጋ የሆነው ሰዎች የሃሳባቸው ፍሬ የሞት ፍሬ ነው። ስለዚህም መንገዳቸውም የሞት መንገድ ነው።

የመንፈስን ነገር ማሰብ . . . ሕይወት = በክርስቶስ የዳኑ ሰዎች ሃሳባቸውና ዝንባሌያቸው በመንፈስ ሕግ ቁጥጥር ስር ስለሆነ ጉዞአቸው የሕይወት ነው። ፍሬያቸውም የዘላለም ሕይወት ነው። ይህ ማለት ግን ጨርሶ አይሳሳቱም ማለት አይደለም ነገር ግን የሚመልስ የሚያቀና ጉልበት የሚሰጥ ኃይል በውስጣቸው ስላለ ይበረታሉ በአዲስ ኃይል ይወጣሉ ለማለት ነው።

2/ ከእግዚአብሔር ጋር ጠብ . . . ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም

የሰጋን ፈቃድ የሚፈጽምና በሰጋው ቁጥጥር ውስጥ ያለ ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ጠበኛ ነው። ሰላምም በውስጡ የሰም (ኢሳ 48:22)።

ለከፎዎች ሰላም የላቸውም ይላል እግዚአብሔር (ኢሳ 48:22)።

በክርስቶስ ያመነ ሰው ግን ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም አለው (ሮሜ 5:1) ሙት የሆነው ማንነታችን በመንፈሱ ሕይወት ሲሆን ሕይወት ከሆነው ጌታ ጋር ሰላምን ይፈጥራል።

8:8 . . . እግዚአብሔርን ማስደሰት አይችሉም

ይህ መግለጫ እንደ ስጋ ፈቃድ እየኖሩ ጌታን ለማስደሰት የሚጥሩትን ሕገኞች ቁርጣቸውን የሚነግር ነው። በስጋ ፈቃድ ና ጎዳና ተመላልሶ ጌታን ደስ ማሰኘት አይሞክርም ከንቱ ድካም ብቻ ነው ይላቸዋል።

8:9 እናንተ ግን

በክርስቶስ ያመኑትንና ሕይወት ያገኙትን የእግዚአብሔር ልጆች ያመለክታል።

የእግዚአብሔር መንፈስ በእናንተ ቢኖር

ይህ መግለጫ የክርስቶስ መንፈስ በእናንተ ውስጥ አንዳንድ ጊዜ ቢኖር የሚል ሳይሆን በስጋ ካሉት ጋር ለማወዳደርና ያገኘውን አዲስ ህይወት ምንጩን ለማመልከት ነው።

በስጋ አይደላችሁም

ከኃጢአትና ከሞት ህግ ነፃ ወጥቶ ለእግዚአብሔር የተገዛውን ማንነትና ያለበትን እርከን የሚያመለክት ነው።

8:10 ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ ሲሆን

የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ መሆናችንንም ያመለክታል።

ሰውነታችሁ በኃጢአት ምክንያት የሞተ ነው

በኃጢአት ቁጥጥር ስር እያለ ኃጢአት የበላይ ነበር ፍሬውም ሞት ነበር ያለ እግዚአብሔር መንፈስ ዘወትርም ያለው ፅጣ ፈንታ ያው ነው።

በጌታ ከዳንን በኋላም ስጋ ከፍ ከፍ ሊል የሚችለው የኃጢአትን መቆናጠጫ ሲያገኝ ነው።

መንፈሳችን በጽድቅ ምክንያት ሕያው ነው

ይህንን ሃሳብ በተመለከተ ምሁራን ሁለት ዓይነት አመለካከት አላቸው። ሁለቱንም እናቀርባቸዋለን።

ሀ. « መንፈሳችሁ » የሚለው ቃል የሚያመለክተው የሰውን መንፈስ ነው። ምክንያቱም ሰውነታችሁ በኃጢአት ምክንያት የሚለው ከዚህ ጋር የሚነፃፀር ነው ይላሉ።

ለ. ሌሎቹ ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ነው ይላሉ። ማስረጃቸውም ሕያውነትን ያገኘው ከክርስቶስ ጽድቅ የተነሳ ስለሆነና የቀድሞው የስጋ ባህርይ እንዳይለለጥን የሚያደርገው ያው መንፈስ ስለሆነ። ከኛ የሆነውን ሳይሆን ወደ ክብር የመጣንበትን አሁንም በውስጣችን በመኖር የክርስቶስን ጽድቅ የሚገልጠውን የክብር መንፈስ የሳያል የሚል ነው።

8:11 ክርስቶስን ከሙታን ያስነሳው

ይህ ቃል መንፈስ ቅዱስ በስላሴ እውነት መሠረት ከአብ ጋር እንድ መሆኑንና የክርስቶስ መነሳትም በመንፈስ ቅዱስ እንደተደረገ ያመለክታል።

ለሚሞተው ሰውነታችሁ ሕይወትን ይሰጠዋል።

ይኸው ህይወት ሰጪ መንፈስ ለሚሞተው ሰውነታችን ህይወትን ይሰጣል። ስለዚህ የስጋ ኃይሉ ገዢነቱ ተቆጣጣሪነቱ ወደ ሞት የመንዳት አቅሙ ተሰብርሶልኝ ማለት ነው።

8:12 ለስጋ አይደለም

ስጋ እኛን ለመግዛትና ለማስተዳደር የክፈለው ዋጋ የለም ስለዚህ ለእርሱ ልንኖርለት አይገባም። ሕያዋን የሆነውም ለስጋ አርነት ለመስጠት አይደለም።

ግዴታ አለብን

ይህ ግዴታ ለስጋ የመኖር ሳይሆን ህይወት ላገኘንበት ለእግዚአብሔር መንፈስ ለመኖር ነው።

8:13 እንደ ስጋ ፈቃድ ብትኖሩ

ተመልሳችሁ ለኃጢአትና ለሞት ሀግ ተገዢ ብትሆኑ፤ የድሮውን ሰው ብትመስሉ የሚጠበቃችሁ ሞት ነው። በክርስቶስ ኢየሱስ የተፈጠረው አዲሱ ሰው በተቀበለው የህይወት መንፈስ እንደሚገባ ባይመላለስ የሞትን ፍሬ ሊያፈራ ይችላል የጌታን ክብርም መግለጥ አይችልም። ይህም ከፍተኛው ሞት ነው (ኤፌ 5:14 ፤ 1ጢሞ 5:6)።

አንተ የምትተኛ ንቃ ከሙታንም ተነሳ ክርስቶስም ያዘራልሃል ይላል (ኤፌ 5:14)።

ሌትና ቀንም በጸምና በፀሎትም ፀንታ ትኖራለች ቅምጥሊቱ ግን በሐይወቷ ሳለች የሞተች ናት (1ኛጢሞ 5:6)።

በመንፈስ የሰውነትን ሥራ ብትገድሉ

ይህ ቃል የመንፈስ ቅዱስን ድርሻና እኛ ለመንፈስ ቅዱስ ራሳችንን በመስጠት የሚጠበቅብንን ኃላፊነት ያመለክታል።

መንፈስ ቅዱስ በክርስቶስ ያገኘውን ማንነታችንን ሲገልጽልን እኛ ደግሞ ለዚህ ለተገለጠው ማንነት ራሳችንን በመስጠት ክርስቶስ የበላይ እንደሆነ እንዲገዛና እንዲቆጣጠር እንፈቅዳለን።

በህይወት ትኖራላችሁ

የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችን እንዲሰራ ስንፈቅድ ይህንን የንግስና ህይወት መኖር፤ በክብር መመላለስ እንችላለን።

ከአብ በጎ ፈቃድ የተነሳና በክርስቶስ ኢየሱስ ፍጹም መሰጠት ይህንን ህይወት እግኝተናል። ስለዚህ ስጋ ሞትን በውስጣችን ሊያነግስ አቅሙን አጥቷል የክርስቶስ መንፈስ ህይወትን ሰጥቶናል። የስጋ ብልቶቻችንን ለጌታ ስናቀርብ ጌታ ይከብርባቸዋል። ስለዚህ ያንን ህይወት በሙላት መኖር እንጀምራለን።

8:14 በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ

ይህ ሃሳብ አቅጣጫ ማግኘትን ፣ ወደሚያዘልቅ ጎዳናና መንገድ መሳብን፤ ምኞት ወደ ፈቀደው ሳይሆን እግዚአብሔር ወደ ፈቀደው ለመራመድ ብቃት ማግኘትን ፣ ጠቋሚ ፣ ከፊት ቀዳሚ ማግኘትን ያመለክታል። ቀድሞ በአሮጌው ሰውነት በነበርን ዘመን ህይወታችንና አቅጣጫችንን የሚመራው የኃጢአትና የሞት ህግ ነበር ክርስቶስ ለመጣና ብርሃንን ሲያበራልን ግን አቅጣጫችን ተለወጠ የሕይወት መንገድም ተገለጠልን ወደ ህይወት የሚመራ አገኘን።

የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው

ወደ ጌታ ስንመጣ በመንፈስ የመመራትን በረከት ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔር ልጅ የመሆንን መብት እግኝተናል። ቤተሰብ ሆነናል። የጌታ መንፈስ የጌታ ሲያደርገን በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ እንደ አደገና ሙሉ ሥልጣን እንዳለው ልጅ መመላለስን የህይወታችን ዘይቤ አደረገው ልጆች ሆንን። እርሱም አባታችን ሆነ።

8:15 አባ - አባት ብለን የምንጮህበትን የልጅነት መንፈስ ተቀበላችሁ።

ይህ ገለጣ ልጅ አባቱን አባ . . . አባባ . . . አባብዬ ብሎ የሚጠራበትን የሚወደድ፣ የሚናፈቅ፣ ጥልቅ ቁርኝትንና ትስስርን የሚገልጥ ነው።

የልጅነት መንፈስ

ይህ ቃል እንደ እግዚአብሔር ልጆች በሙላት ለመኖር የምንችልበትን ፣ ብቃት ያገኘንበትን የሕይወት እርከናችን ከፍተኛውን ደረጃ የያዘበትን እውነት የሚገልጥ ነው። መንፈስ ቅዱስ ልባችንን ወደ አብ ክብር በመሳብ አባ - አባት እያለም በመጮህ ይህንን ሕይወት መኖር እንድንችል በውስጣችን ይቃትታል። ስለዚህ ዓይኖቻችን በእርሱ ላይ ያርፋሉ ልባችንም ይቃጠልብናል፤ የቅድስና ሀይወት ለመምራትም ብቃትን እናገኛለን (ኤፌ 1:11፣ 14 ፤ 4:30 ፤ 2ቆሮ 3:18፤ ቆላ 3:3)።

እንደ ፈቃዱ ምክር ሁሉን የሚሰራ እንደ እርሱ አላብ አስቀድመን የተወሰንን በክርስቶስ ደግሞ ርስት ተቀበልን (ኤፌ 1:11)።

በመንፈስ ቅዱስ ታትማችሁ እርሱም የርስታችን መያዣ ነው ፤ በእግዚአብሔር ያለውን ሁሉ እስኪዋጅ ድረስ ይህም ለክብሩ ምስጋና ይሆናል (ኤፌ 1:14)።

ለቤዛ ቀን የታተማችሁበትን ቅዱስን የእግዚአብሔርን መንፈስ አታሳዝኑ (ኤፌ 4:30)።

እኛ ሁላችን በመጋረጃ በማይከደን ፊት የጌታን ክብር እንደ መሰታወት እያበለጩለጭን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመሰል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን (2ኛቆሮ 3:18)።

ሞታችኋልና ፤ ሕይወታችሁም በእግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር ተሰወሮአልና (ቆላ 3:3)።

ለፍርሃት የባርነት መንፈስ አልተቀበላችሁም

የተቀበልነው መንፈስ እንደ ገና የፍርሃት ባሪያ የሚያደርገን ሳይሆን እንደ ልጅ ያለ ፍርሃት ግን በማክበርና በፍቅር መኖር የምንችልበትን ጉልበት የሰጠን ነው።

8:16 ይመሰክራል

የእግዚአብሔር መንፈስ በመንፈሳችን ውስጥ ይህንን ልጅነታችንን ያረጋግጥልናል ይህም በቃል ኪዳን የጸናና ፈጽሞ የማይለወጥ መሆኑን ያጸናልናል ከክርስቶስ ጋር ያለንን አንድነት የምናይበት እውነት ነው።

8:17 ልጆች ወራሾች

ልጅ ከሚታወቅበት አንዱ የአባቱን ሀብት ሙሉ በሙሉ መውረሱ ነው የጌታም ልጆች ስንሆን ይህንኑ አግኝተናል የእርሱ የሆነውን በሙላት ወርሰናል።

አብሮ ለመክበር አብሮ መክራ መቀበል

ይህ መግለጫ ስለ ክርስቶስ ብለን መክራ መቀበልን ያመለክታል። ክርስቶስ በብዙ መክራ አልፎ በክብር ላይ ክብር እንደተጨመረለት ሁሉ እኛም ወደዚህ ክብር ለመግባትና የክብሩ ተካፋይ ለመሆን የመከራው ተካፋይ መሆን ይጠበቅብናል። ይህ ግን ክብሩን ለማግኘት መክራ ቅድመ ሁኔታ ነው የሚል እንዳልሆነ በውል ማጤን ይገባል። ይልቁኑ በምድር ህይወታችን ልዩ ልዩ ፈተና ቢገጥምም ወደፊት ግን ክብር የሚጠብቀን ስለሆነ የክብሩ ወራሽ መሆናችንን በማሰብ እንድንጸና የሚያበረታታ ነው (ዮሐ 17:22፤3 ፤ 14:20፤ ኤፌ 2:18)። ሐዋርያው ይህንን የሚያበረታታ ቃል ለማጽናትና ተስፋ መቁረጥን ለማስወገድ ወደፊት ከሚመጣው ክብር ጋር በማነጻጸር መግለጫውን ያቀርባል።

እኛ አንድ እንደ ሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ እኔም በአኑርሱ አንተም በአኑ ሰትሆን ፤ በአንድ ፍጹማን እንዲሆኑ ፤ የሰጠኸንን ክብር እኔ ሰጥቻቸዋለሁ። እንዲሁም አለም አንተ እንደላኸኝ በወደድኸኝም መጠን እኑርሱን እንደወደድኳቸው ያውቃል (ዮሐ 17:22-23)።

እኔ በአባቴ እንዳለሁ እናንተም በእኔ እንዳላችሁ እኔም በእናንተ እንዳለሁ በዚያን ቀን ታዉቃላችሁ (ዮሐ 14:20)።

በእርሱ ስራ ሁላችን በአንድ መንፈስ ወደ አብ መግባት አለንና (ኤፌ2:18)።

ሐዋርያው በዚህ ክፍል ውስጥ አሁን ያለውን መከራና ወደፊት የሚመጣውን ክብር በንጽጽር የሚያቀርበው ሴት ልትወልድ ስትል ከሚይዛት ምጥ ጋር ነው። ምጥ ስቃይ አለው ያስጮሃል ሆኖም ግን ለከንቱ ሳይሆን የሚታቀፍ ልጅ ለማምጣት ነው።

እግዚአብሔር ዓለምን ሲፈጥር በትልቅ ክብር፣ ለደስታና ለዕረፍት ነበር። የአዳም ጋጢአት ግን ይህንን ለውጦ ፍጥረት ሁሉ መቃተት ውስጥ እንዲገባ አድርጎታል። ይህ መቃተት ግን ፍሬ ያለውና ዕረፍትና ሰላም የሞላበትን ክብርና ዕረፍት የሚያመጣ ነው።

8:18 ለእኛም ይገለጥ ዘንድ ካለው ክብር ጋር ሲመዛዘን

ይገለጥ ዘንድ ብሎ ሐዋርያው ያስቀመጠው ሃሳብ በጌታ ዘንድ ተጠብቆልን ያለውን የልጅነት ክብርና ርስት ነው። ጌታ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን በፈለሰ ጊዜ ይህንን የልጅነት ክብር በትንሹ አሁን ማጣጣም ጀምረናል። ሆኖም ሙሳቱ ገና ወደፊት ይገለጣል።

ካለው ክብር ጋር ሲመዛዘን የሚለው ደግሞ የክብሩ ክብደት ከመከራው ክብደት ጋር ሲነጻጸር እጅግ የሚልቅ መሆኑን ለማሳየት ተጠቅሞበታል። ክብሩ የላቀ ነው። ለኛ ግን ወደፊት ይገለጣል።

የአሁኑ ዘመን ስቃይ ምንም እንዳይደለ አስባለሁ

የአሁኑ ዘመን የሚለው ቃል ከክርስቶስ ትንሣዔ አንስቶ እስከ ንጥቀት ጊዜ ድረስ ያለውን « የጸጋ ዘመን » ያመለክታል።

ምንም እንዳይደለ ከቁጥር የሚገባ በጣም የቀለለ እንደሆነ ይገልጣል (2ቆሮ 4:17)።

የማይታየውን እንጂ የሚታየውን ባንመለከት ፣ ቀላል የሆነ የጊዜ መከራችን የክብርን የዘላለም ብዛት ከሁሉ መጠን ይልቅ ያደርግልናል የሚታየው የጊዜው ነውና ፣ የማይታየው ግን የዘላለም ነው (2ኛቆሮ 4:17)።

ልስባለሁ ሲል ሐዋርያው ከእግዚአብሔር በተሰጠው ችሎታ ነገሩን አውቆ ተረድቶ፣ አመዛዝኖ መጨረሻ የደረሰበትን ድምዳሜና በውስጡ ስለጉዳዩ ያለውን ዕውቀት ያሳያል።

8:19 ፍጥረት ሁሉ

ይህ ቃል የለውን ዘር ሳይጨምር ሕይወት ያላቸውንና የሌላቸውን ፍጥረታት ሁሉ የሚያከትት ነው።

የእግዚአብሔርን ልጆች መገለጥ በናፍቆት ይጠባበቃሉ

በክርስቶስ ኢየሱስ ያመኑና የእግዚአብሔር ልጅነት መብት የተቀበሉት ሁሉ ሊቀበሉ ያለውን የልጅነት ክብር፣ መላትና ኢየሱስን የመምሰልን ህይወት ድምቀት ለማየት የሚመኙ መሆኑን ይገልጣል (1ዮሐ 3:2) ።

ወዳጅ ሆይ ነፍስህ እንደሚከናወን በነገር ሁሉ እንዲከናወንልህና ጤና እንዲኖርህ እፀልያለሁ (1ኛ ዮሐ 3:2)።

8:20 ለክንቱነት ተገዝቷል

ይህ ቃል ፍጥረት ለባዶነት ፣ ለፍሬቢስነት ፣ ህይወት አልባ ለሆነ ኑሮ የተዳረገ መሆኑን ፣ የፍጥረት ዓላማ መዛባቱን ጥፋት መከሰቱንና ማርጀቱን ያሳያል። ከአዳም ኃጢአት ጀምሮ ምድር ለክንቱነት እንድትገዛ እግዚአብሔር አሳልፎ ሰጥቷል። ሆኖም ግን ተስፋ ደግሞ አለ።

8:21 ከጥፋት ባርነት ነፃ ወጥቶ

ጌታ ምድሩን የሚያድስና ከባርነት ነፃ የሚያወጣ መሆኑን ያመለክታል (ኢሳ 11:6 ፣ 35:1-2 ፣ ቆላ 1:20)።

ተኩላ ከበግ ጠቦት ጋር ይቀመጣል ነብርም ከፍየል ጠቦት ጋር ይተኛል ጥጃና የአገዛዝ ደቦል ፍራጃም በአንድነት ያርፋሉ ታናሽም ልጅ ይመራቸዋል (ኢሳ 11:16)።

በምድረ በዳውና ደረቁ ምድር ደስ ይላቸዋል በረሀውም ሀሴት ያደርጋል እንደ ፀጌሬዳም ያብባል። እጅግ ያብባል በደስታና በዝማሬ ሀሴትን ያደርጋል የሊባኖስ ክብር የቀርማለሁና የሳርን ግሮማ ይሰጠዋል የእግዚአብሔርንም ክብር የአምላካችንንም ግሮማ ያያሉ (ኢሳ 35:1-2)።

እግዚአብሔር ሙላቱ ሁሉ በአርሱ እንዲኖር በአርሱም በኩል በመስቀሉ ደም ሰላም አድርጎ በምድር ወይም በሰማያት ያሉትን ሁሉ ለራሱ እንዲያስታርቅ ፈቅዶአልና (ቆላ 1:20)።

8:22 አብሮ በመቃተትና በምጥ

ሴት ልጅ የሚወደድ ሕፃን ከመታቀፉ በፊት በብርቱ ምጥ ውስጥ ታልፋለች። ሆኖም ያ ሁሉ መከራ አልፎ ልጁ ሲወለድ መከራውና ምጡም ይረሳል።

8:23 የመንፈስ በኩራት

ይህ ቃል በእግዚአብሔር የልጅነት መንፈስ በጥቂቱ የቀመስነውን የመንግሥተ ሰማያት ጣዕም ያመለክታል። በብሉይ ዘመን የመክሩ ዋና ፍሬ ከመበላቱና ከመሰብሰቡ ቀድሞ በኩራቱ ይወሰድና ይቀመሳል ያም የሚያመለክተው ብዙ መከር ወደፊት መኖሩን ነው። እንዲሁ ደግሞ እኛም ገና በሙላቱ የሚገለጠውን ክብር እዚህ በቅዱሱ የእግዚአብሔር መንፈስ አማካይነት በጥቂቱ የቀመስን መሆኑን ያሳያል።

8:24 በተስፋ ድንናል

ይህ መግለጫ ቀድሞ የነበረውንና አሁንም ያለውን የሀይወት ልምምድ የሚገልጥ ነው። (1ቆሮ 1:18 ፤ ሮሜ 5:8) ሆኖም ግን ሙላቱ ገና በተስፋ የምንጠብቀው ነው። የሚታየውን ተስፋ የሚያደርግ ሰው የለምና። ሆኖም ጥቂት ምልክት አይቶ ገና የተሻለው ሙሉው እንደሚጠብቀው ሲነገር በተስፋ አሁን ያለበትን ምጥ

እየረሳ ይጠበቃል። የበለጠ ለመረዳት በተመሳሳይ በምዕራፍ 1:16 ያለውን ይመልከቱ።

የመስተሉ ቃል ለሚጠፉት ሞኝነት፣ ለእኛ ለምንድን ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነውና (1ኛቆሮ 1:18)።

ነገር ግን ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ምቹአልና እግዚአብሔርም ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳናል (ሮሜ 5:8)።

8:25 በትዕግሥት መጠባበቅ

ይህ ቃል የሚመጣውን ክብር እጅን አጣምሮ መጠበቅን ነው የሚል ፍቺ ያዘለ ሳይሆን በጦር ሜዳ ውስጥ ያለ ወታደር አሸናፊነቱንና የሚጠብቀውን ሽልማት እያሰበ ብርቱ ጦርነትን በመዋጋት እስከ ድሉ ቀን ድረስ መጽናት እንዳለበት የሚያመለክት ነው።

8:26 መንፈስ ድካማችንን ያግዛል

በምንኖርበት ዘመን የሚገጥመንን ምጥና መቃተት በራሳችን አቅም ልንወጣው አንችልም ብቃትም የለንም። እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ግን ያግዛናል። በእርሱም ዘወትር ብርታትን ፣ ጥበብንና ኃይልን እናገኛለን። በዚህ ክፍል ድካም የሚለው ቃል ኃጢአትን አያመለክትም ሆኖም ጉልበትና ማስተዋል ማጣትን ያመለክታል።

መንፈስ ቅዱስ የሚያግዝበት ሌላው መንገድ ጸሎት ነው። በመከራ ውስጥ ለማለፍ ፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመረዳት የጌታን ሃሳብ ለማግኘት ይረዳናል። ይህንንም የሚፈጽመው በቃላት ከመግለጥ ያለፈ ፣ በእግዚአብሔር ልብ ውስጥ ያለውን በመረዳት የሆነ ብርቱ ጩኸት በመጮህ ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ እኛ በአብ ፊት ይጸልያል። በገዛ ራሱ ደም አማካይነት በአብ ፊት ይታያል (ይማልዳል) መንፈስ ቅዱስ ደግሞ የቅድስናን ኑሮ

መኖር እንድንችል በእኛ ውስጥ ሆኖ ይቃትታል (ዕብ 7:25 ፤ 9:24)::

ሰለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራል ሰለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የመሟጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል (ዕብ 7:25)::

ክርስቶስ በእጅ ወደ ተሰራች ፣ የእውነተኛይቱ ምሳሌ ወደ ምትሆን ቅድስት አልገዛምና ፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ስለ እኛ አሁን ይታይ ዘንድ ወደ እርስዋ ወደ ሰማይ ገባ (ዕብ 9:24)::

8:27 ልብንም የሚመረምረው . . . ያውቃል

ይህ መግለጫ በእግዚአብሔር አብነና በመንፈስ ቅዱስ መካከል ያለውን ቅርብና አንድነት የሚያመለክት ነው:: መንፈስ የአብን ሃሳብ ስለሚያውቅ ጮክ ብሎ በቃላት መንገር አያስፈልገውም ግን ይቃትታል (1ኛ ቆሮ 2:10-11)::

እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ . . . ይማልዳል

የመንፈስ ቅዱስ መቃተት እኛ የተመኘነውን ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት የማስጸደቅ መቃተት አይደለም:: ሆኖም ግን ግራና ቀኛችንን የማናውቀውን እኛን በማገዝ የሚበጀንንና የእግዚአብሔር መልካምነት የሚገለጥበትን በጎ ነገር እንድንቀበል ይቃትታልናል::

8:28 ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን

በህይወታችን የሚሆን ነገር ሁሉ በራሱ መልካምነት የለውም:: ሆኖም ግን ጌታ ያንን ነገር የመልካምነቱ መገለጫ ሲያደርገው በጎ ነገር ይወጣል:: እግዚአብሔር መልካምነቱን በህይወታችን ለመግለጥ እኛ የምናልፍበትን የትኛውንም ሁኔታ ይጠቀምበታል:: ውድቀታችን ቢሆን ስኬታችን የጌታን እጅ የምናይባቸው ክቡር መንገዶች ናቸው::

8:29 - 30 ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ

ጌታን ስንከተል በክርስቶስ ሞትና ትንሣዔ ስለተባበርን ወንድሞቹ ሆነናል። በመስቀሉ ሥራ የእግዚአብሔር ልጆች ስለሆንን ማለት ነው። በውስጣችን የሚሰራውም የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ክርስቶስን እንድንመስል የሚያደርግ ነው።

አስቀድሞ ያወቃቸውን አስቀድሞ ወስኗል

ይህ መግለጫ ደህንነት መጀመሪያውና መጨረሻው በእግዚአብሔር ዘንድ መሆኑን የሚያመለክት ቃል ነው።

እግዚአብሔር የጀመረውን ሥራ እርሱ ይጨርሰዋል። በዚህም መሠረት በደህንነት ሥራ ውስጥ የእኛ ፈቃደኝነት አስፈላጊ ቢሆንም ነገር ግን ይህ የደህንነት ሥራ በኛ ፈቃደኝነት ላይ የተመሠረተ አይደለም። ምክንያቱም የእኛ ፈቃድ ፍጹምነት የጎደለው ስለሆነ ነው። ፍቃዳችን ፍጹም የማይሆንበት ዋናው ምክንያት ሁሉን ነገር በሙልነት ለመረዳት አቅም ስለሌለንና ዕውቀቱ ስለሚያገለግል ነው። እግዚአብሔር አብ ግን ሁሉን ስለሚያውቅ ፍቃዱም ፍጹምና ምሉዕ ነው ውሳኔውም ያልተዛየና በዚህ ፍጹም ዕውቀት ላይ የተመሠረተ ነው።

የጠራቸውን

ይህ ቃል እግዚአብሔር አብ በልጁ በኩል « ናችሁ » ብሎ የሰየመውን ስያሜ የሚያመለክት ቃል ነው። እግዚአብሔር በቀደመው ዕውቀቱ በእርሱም ዘንድ ያለ አንዳች እንከን ተሠርቶ ባለቀው ሥራ በአያሱስ ክርስቶስ በኩል ተቀባይነትን ያገኘና የተጠሩ መሆናቸውን ያመለክታል። በ1ኛ ቆሮ1:30-31 «የሆናችሁ» የሚለው ነው።

ነገር ግን የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ ተብሎ አንደተጻፈ ይሆን ዘንድ በእግዚአብሔር ዘንድ ጥበብና ጽድቅ ቅድስና ቤዛነትም በተደረገልን በክርስቶስ እየሰሱ የሆናችሁ ከእርሱ ነው(1ኛ ቆሮ1:30-31)።

አጸደቃቸው

በክርስቶስ ኢየሱስ ሞትና ትንሣዔ የተባበሩ ፤ አዳኝነቱን ያመኑና የተቀበሉ በእግዚአብሔር ፊት ዛጅቃን ተብለው መቆጠራቸውን የሚገልጽ የውሳኔ ቃል ነው (ሮሜ 4:24-25)።

ስለ በደላችን አልፎ የተሰጠውን እኛን ስለማጽደቅም የተነሣውን ጌታችንን ኢየሱስን ከሙታን ባስነሣው ለምናምን ለእኛ ይቈጠርልን ዘንድ አለው (ሮሜ 4:24-25)።

አከበራቸው

ይህ ክብር በክርስቶስ ኢየሱስ ውስጥ ተሰውሮ ያለ በእኛ ህይወት በጌታ ጸጋ የሚገለጥ ነው። ይህ ክብር በአዳም ምክንያት እንዳጣነው ክብር ሳይሆን የላቀ ነው።

በፊተኛው አዳም ከእግዚአብሔር ክብር ጎደልን (3:23) የጎለገለው አዳም ግን ከክፈለው መስዋዕትነት የተነሳ ሊነገር የማይቻለውን ክብር ተካፋዮች ሆንን። ይህም የእግዚአብሔር አብ የጸጋው አሠራር ነው እንጂ ከእኛ የሆነ አይደለም(ቆላ 3:3-4 ፤ 2:10-14፤ ኤፌ 1:7፤ 2:6-7)።

ምታችኋልና ፤ ሕይወታችሁም በእግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር ተሰውሮአልና ሕይወታችሁ የሆነ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ ፤ በዚያን ጊዜ እናንተ ደግሞ ከክርስቶስ ጋር በክብር ትገለጣላችሁ (ቆላ 3:3-4)።

በእርሱ የመላክት ሙላት ሁሉ በሰውነት ተገልጦ ይኖራልና ለአለቅነትና ለሥልጣንም ሁሉ ራስ በሆነ በእርሱ ሆናችሁ ተሞልታችኋል (ቆላ 2:10-14)።

በውድ ልጁም ፤ እንደፀጋው ባለጠግነት መጠን በደሙ የተደረገ ቤዛነታችንን አገኝን እርሱም የበደላችን ስርዐት (ኤፌ1:7)።

በሚመጡ ዘመናትም በክርስቶስ ኢየሱስ ለእኛ ባለው ቸርነት ክሁሉ የሚበልጠውን የፀጋውን ባለጠግነት ያሳይ ዘንድ ፤ ከእርሱ ጋር አስነሳን በክርስቶስ ኢየሱስም በስማያዊ ስፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን (ኤፌ 2:6-7)።

8:31 እንግዲህ ምን እንላለን?

አዲሱ መደበኛ ትርጉም « ምን እንመልሳለን? » ይለዋል። ይህ አገባብ በአብዛኛው በተደረገለት አስገራሚ ሥራ ተገርሞ የሚመልሰውን ያጣ ሰው ንግግር ይመስላል። ሐዋርያው ጳውሎስ እግዚአብሔር አብ በገዛ ፈቃዱ ያከናወነው ነገር ሁሉ ለበጎ መሆኑንና የመጨረሻ ዓላማውም በክርስቶስ መክበር የሆነውን የሚያሳርፍን እንከን የለሽ አሠራር ያደንቃል።

እግዚአብሔር ከኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል?

ከፍጥረታችን የቀጣ ልጆች ፣ ደግሞም ሙታን ሆነን ሳለን ይቅር ብሎ ካዳነን እና ወደ ክብሩ እንድንደርስና በክብሩም እንድንኖር ከፈቀደ ምን ይቀርብናል? ማንስ ከዚህ ሊያጎድለን ይችላል? (5:10 ፤ 11:8:28) ይህ ማለት ግን ልዩ ልዩ ፈተናና ውጊያ አይኖርብንም ማለት አይደለም። ይህን የክብር ስፍራ የሰጠንና የክብሩንም ሀይወት እንድንኖር ያስቻለን እግዚአብሔር ከኛ ጋር ስላለ ምንም ነገር አያሸንፈንም ማለት ነው።

8:32 እንዴት እንዲያው አይሰጠንም

ክርስቶስ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሲሞት በዓለም ያለው ሁሉ ለእርሱ ተሰጠ። እኛ ደግሞ የክርስቶስ በመሆናችን ሁሉ የተገባው ጌታ በእርሱ ውስጥ ስላለን ለኛ ሁሉን ሰጠን። ከመስቀሉ የተገኘውን የልጅነት ስልጣን ሰጠን። ልጅም ስለሆንን ወራሾች ደግሞ ነን። ይህም ደግሞ እንዲያው የተሰጠንና እግዚአብሔር በጸጋው ያደረገው ሥራ ነው።

በዓለም ያለውን መከራና ምጥ ኢየሱስ አሸንፎታል። ከዚህም የተነሳ ሁሉን ወርሷል። ኃጢአትና ሕግም ኃይላቸው ተገፈፈ። ይህንንም እግዚአብሔር በልጁ በኩል ስለ እኛ አደረገው።

ታዲያ ይህንን ሁሉ ድንቅ ስጦታ የሰጠ ጌታ እንዴት የሚያስፈልገንን ነገር ይከለክለናል። ጌታ ኢየሱስ በምድር በነበረበት ጊዜ ሲያስተምር « እግዚአብሔር ለወፎች እንኳን የሚያስብ አምላክ ነው። እንዴት ለእናንተ አያስብም? » በማለት በኑሮ ጉዳይ ለሚጨነቁ ብርቱ ትምህርት ሰጥቷል። ሐዋርያው ደግሞ የተሰጠንንና ይገባኛል የማንልበትን ትልቅ ስጦታ በማንሳት ያንን የሰጠ ጥቃቅኑን አይከለክልም በማለት በእግዚአብሔር እንድንታመን ያሳስባል። (1ቆሮ 3:21-23 ፤ ቆላ 3:4 ኢሳ 55:1-3)

ሰለዚህም ማንም በሰው አይመነ ነገር ሁሉ የእናንተ ነውና ጳውሎስ ቢሆን ኩፍም ቢሆን አለምም ቢሆን ሕይወትም ቢሆን ሞትም ቢሆን ያለውም ቢሆን የሚመጣውም ቢሆን ፤ ሁሉ የእናንተ ነውና ፤ እናንተም የክርስቶስ ናችሁ ክርስቶስም የእግዚአብሔር ነው (1ኛቆሮ 3:21-23)።

ሕይወታችሁ የሆነ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ በዚያን ጊዜ እናንተ ደግሞ ከእርሱ ጋር በክብር ትገለጣላችሁ (ቆላ 3:4)።

8:33 የመረጣቸውን

የተመረጡት ከመልካምነታቸው የተነሳ ሳይሆን ከአብ ከዘላለም ፍቅሩ የተነሳ ነው (5:8)።

ማን ይከላቸዋል?

ከዘካርያስ ጊዜ አንስቶ ሰይጣን የጌታን ልጆች ለመክሰስ ይነሳል። እግዚአብሔር ግን እኛን በክርስቶስ « ጸድቃችኋል! » ብሎ ሰላወጀና አዋጁንም ሊሸረው ስለማይችል የሰይጣን ክስ ውድቅ ነው። በክርስቶስ ደም ከፍርድና ከኩነኔ ነፃ ወጥተናል (8:1) ።

ሰው በሥራው ሳይሆን በሚያጸድቀው በእግዚአብሔር በማመን፤ በጸጋውም ጉልበት በመታመን፤ ከክርስቶስ ጋር በመሞትና በመነሳት በአብ ፊት በክርስቶስ በኩል ይታያል።

ስለ ሐጢአተኞች አንድ ጊዜ በመሞት የከፈለውን ዋጋ ያመለክታል። ኃጢአት በተሠራ ቁጥር አይሞትም። አንድ ጊዜና ለመጨረሻ ሁሉንም ዕዳ ከፈለ (ዕብ 9:26-27)።

እንዲህ ቢሆን ፤ አለም ከተፈጠረ ጊዜ ጀምሮ ብዙ ጊዜ መከራ ሊቀበል ባስፈለገው ነበር አሁን ግን በአለም ፍፃሜ ራሱን በመስዋእት ኃጢአትን ሊሸር አንድ ጊዜ ተገልጦአል። ለሰዎችም አንድ ጊዜ መሞት ከእርሱ በኋላ ፍርድ እንደተመደበባቸው (ዕብ 9:26-27)።

ይልቁንም ከሙታን በመነሳት

ክርስቶስ በሞቱ ዕዳን መክፈሉ ብቻ ሳይሆን በትንሳዔው ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት ሕያው በመሆን ሙታን የነበሩትን ሕያዋን በማድረግ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ያስታረቀበትን ድንቅ እውነት ይገልጣል። ይህ ያስታረቀን ጌታ ለዘላለም ስለ እኛ በመማለድ በትንሣዔው የተቀዳጀውን የድል ሕይወት መኖር የምንችልበትን ጸጋ ይሰጠናል።

8:35 ማን ይለየናል?

በዙሪያችን የከበቡን ፈተናዎችና ውጊያዎች ዓላማቸው ከዚህ ፍቅር እኛን ማውጣት ነው። ሆኖም ግን እነዚህ ሁሉ የፍቅሩ መገለጫዎች ፍቅሩንና ጥበቃውን የምንመለከትባቸው መሣሪያዎች ናቸው። ስለዚህ ከፍቅሩ ሊለዩን አይችሉም። የተወደድነው ገና ኃጢአተኞች ላለን ነው። ይህንን መውደድ መከራ ሊወስድብን አይችልም!

8:36 ስለ አንተ ቀኑን ሁሉ እንገደላለን እንደሚታረዱ በጎች ተቆጠርን

ይህ ቃል በመዝ 44:22 የሚገኝ ቃል ነው በጊቆሮ 4:11 ደግሞ ሐዋርያው ጳውሎስ በክርስቶስ ትንሣዔ ሕያዋን

የሆንን ሁላችን ዘወትር ለሞት አልፈን የምንሰጥ (ወደ ሞት አፋፍ በሚያደርስ መከራ ውስጥ የምናልፍ) መሆናችንን ያመለክታል።

ስለ እንተ ሁልጊዜ ተገድሰናል ፣ እንደሚታረዱ በጎች ሆነናል (መዝ 44:22)።

የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሚሞት ሲጋችን ይገለጥ ዘንድ እኛ ሕያዋን የሆንን ከኢየሱስ የተነሳ ዘወትር ለሞት አልፈን እንሰጣለን (2ኛቆሮ 4:11)።

8:37 በዚህ ሁሉ ግን

እነዚህ ሁሉ ነገሮች ግን ከእርሱ መውደድ ሊለዩን የማይችሉ መሆናቸውን ያመለክታል።

ከአሸናፊዎች እንበልጣለን

ከክርስቶስ ፍቅር ሊለዩን ዙሪያችንን የሚያንዣብብሩትን ሁሉ ድል የምናደርግና በአንድ የታወቀ የጦር ሜዳ ተዋግተው ካሸነፉ አርበኞች በበለጠ ማዕረግ አሸናፊነታችን የላቀ መሆኑን ያመለክታል። ይህ ግን እግዚአብሔር ስለወደደን፤ ክርስቶስ ያስገኘው ድል የእኛ እንዲሆን በዚያ በድል ሕይወት እንድንኖርም ስላስቻለን እንጂ ከእኛ የሆነ አይደለም።

8:38 - 39 በክርስቶስ ኢየሱስ ካለ ፍቅር . . . እንዳይችል

እግዚአብሔር በልጁ በኩል እኛን የወደደበትን መውደድ ፣ የተረጋገጠውንና ሊሻር የማይችለውን በየትኛውም ጉልበተኛ ሊቀለበስ የማይችለውን ጽናት ያመለክታል።

ሐዋርያው ሲመለከት ዙሪያውን ያሉና ያመኑትን የሚገፈታትሩትን መከራዎች አዋጅ የሚያወጣባቸው ይመስላል « አትችሉም » የሚል። አዋጅ ማውጣት ብቻ ሳይሆን እንደማይችሉም በፍጹም እርግጠኝነት ተረድቷል።

የምዕራፍ ስምንት ማጠቃለያ

ሐዋርያው በዚህ ምዕራፍ በአጽንኦት ማስተላለፍ የፈለገው እግዚአብሔር ፈጽሞ የማይጥለን መሆኑን ነው። ምንም እንኳን እኛ በታማኝነታችን ባንጸናም እግዚአብሔር ግን የታመነ ሆኖ ይኖራል ፍቅሩም ፍጹም ነው።

ሁለተኛው የሐዋርያው ብርቱ ትምህርት እግዚአብሔር ስለ ወደደን በዚህ ምድር ስንኖር መከራ እንዳይደርስብን የማይከላከል መሆኑን ነው። (immunity) ኢሚዩኒቲ ወይም ክትባት አልተሰጠንም።

እንዲያውም የአባትነት ፍቅሩን ፣ ጥበቃውንና የቅርብ ወዳጅነቱን የምንረዳው ስለ ስሙ በመከራ (የመስቀሉ መከራ) ስናልፍ ነው። በዚያ ውስጥ ያሳልፈናል። ያሳልፈናል ስንል ማለፋችን የተረጋገጠ ነው። በክርስቶስ ኢየሱስ በተደረገው የመስቀል ላይ ሥራ ምክንያት አሸናፊነታችን የተረጋገጠ ነው።

ኩነኔ የለብንም ፣ ግዴታ የለብንም ፣ ተስፋም እንቆርጥም ከክርስቶስም ፍቅር ሊለየን የሚችል ነገር የለም። በአንድ ቃል እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል?

ምዕራፍ ዘጠኝ ለእሥራኤልም ተስፋ አለ

የሮሜን መጽሐፍ በእርጋታ እያጠና የመጣ ሰው ምዕራፍ ዘጠኝ ጋ ሊደርስ ጳውሎስ መልዕክቱን ያዘባረቀው ሊመስለው ይችላል። ምናልባትም ምን ያገናኘዋል? ብሎ ሊያስብ ይችላል። ሆኖም ግን ሐዋርያው በመንፈስ ቅዱስ በመነዳት እጅግ በጣም ውብ በሆነም መሟገቻ ሃሳብና የፍትህ ስርዓትን የተከተለ የመከራከሪያ ነጥብ በዓላማ ከምዕራፍ 9 - 11 ባሉት ክፍሎች የተገለጡትን የአስተምህሮና ለእሥራኤል ሀዘብ በግሉ ያለውን ፍቅርና የሚያስብላቸውን ሃሳብ በግልጽ ያስቀምጣል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ደህንነት እርግጠኝነትና በፍጹም ስለማይለወጠው የእግዚአብሔር ፍቅር ያለውን አስተምህሮ በገለጠበት በምዕራፍ ስምንትና ከምዕራፍ 12 - 15 በተገለጡት የክርስቲያናዊ ተግባርና አገልግሎት ዝርዝሮች መካከል ይህንን ያስገባው በዓላማና « ጽድቅ በእምነት » የሚለውን አስተምህሮ ለማጽናት ሆን ብሎ ነው።

ጳውሎስ ለአይሁድ እጅግ አስቸጋሪ ሰው ነበር። ብዙዎቹም የሚጠላቸውና ጋይማኖታቸውን በማዋረድ እንግዳ ትምህርት የማያስተምር የማያከብራቸውና የሚንቃቸው ይመስላቸው ነበር። ጳውሎስ ግን እስራዔልን አስመልክቶ ይህንን የመሰለ አቋም እንደሌለው ለማሳየት በነዚህ ሦስት ምዕራፎች ድንቅ የግል አቋሙን ገልጧል ፣ ፍቅሩንና ምጡንም አሳይቷቸዋል።

አስተምህሮታዊ ወደ ሆነው የጳውሎስ ሀሳብ ስንመለስ ደግሞ ጳውሎስ በምዕራፍ 8 አማኞች በእግዚአብሔር ፈጽሞ የተወደዱና የማይጥላቸው ቃል ኪዳኑም የማይታጠፍ መሆኑን ገልጧል። ተሟጋቾቹ ግን አንድ ከባድ ጥያቄ ያነሱበታል። « ይህ የምትለው እውነት ከሆነ የአይሁዳውያንን ጉዳይ እንዴት ታየዋለህ? እንደምትነግረን «እስራዔልን ቸል ብሎ ወደ አህዛብ ፊቱን መለሰ፤ ቤተክርስቲያንን መረጠ» እያልክ ነው። ታዲያ እስራዔልን የጣለ ቤተክርስቲያንን እንዴት አይጥልም ትላለህ? »

ሐዋርያው ጳውሎስ ለዚህ ሙግቱ መሰረታዊ የሆነ መልስ ለመስጠት በነዚህ ምዕራፎች ድንቅ ሃሳብ ያቀርባል።

= በምዕራፍ 9 ውስጥ ስለ እስራዔል ቀደምት መመረጥ

= በምዕራፍ 10 ውስጥ ደግሞ አሁን ስላለችበት መጣል

= በምዕራፍ 11 ውስጥ ወደፊት ስለሚጠብቃት ተሃድሶ በዝርዝር ይናገራል።

በየትኛውም የታሪክ ዘመን ውስጥ የእስራዔልን ያህል የተሟላ ታሪክ ያለው ሀገር የለም ማለትም ያለፈው ፣ የአሁኑና የወደፊቱ ተነገረለት ምድር የለም። ይህም የእግዚአብሔርን የዘላለም ሀሳብ ያመለክታል።

ሐዋርያው ይህንን የእግዚአብሔር ማንነት በግልጽ ለማስረዳት በምዕራፍ ዘጠኝ ውስጥ አራት የእግዚአብሔር ባሕርይ መገለጫዎችን ያቀርባል።

1. ታማኝነቱን (ሮሜ 9:1 - 13)
2. ጽድቁን (ሮሜ 9: 14 - 18)
3. ፍትሐዊነቱን (ሮሜ 9:19 - 29)
4. ጸጋውን (ሮሜ 9: 30-36)

የሮሜ ምዕራፍ 9 ሃሳብ እነዚህን አራት ዋና የእግዚአብሔር ባሕርያት ከእስራኤል ታሪክ ጋር በማያያዝ የሚገልጽ ድንቅ ማስረጃ ነው።

በምዕራፍ 8 በውስጡ የሚለማውን ያንን ታላቅ እርግጠኝነትና ደስታ ጽፎ እንዳበቃ በውስጡ ያለውን ምጥና ለቅሶ ወደሚገልጸው የእስራኤል ታሪክ ውስጥ ይገባል። ሐዋርያው ጳውሎስ ቀና ብሎ ኢየሱስን ሲመለከት ደስ ይለዋል። መሰሰ ብሎ ደግሞ ወገኖቹ የሆኑትንና የሚጠፉትን እስራኤላውያንን ሲመለከት ያለቅሳል እንዲያውም ሙሴ በዘጸ 32:30 - 35 እንደጸለየ ሁሉ እስራኤል የሚድን ከሆነ እኔ የተረገምሁ ልሁን እስኪል አድርጋታል። ይህም ለሚጠፉት ያለውን ልብና ሽክም ያመለክታል። ሐዋርያው ጳውሎስ የሚድኑትን ለመጥቀም ሲል በምድር መቆየትን ስለሚጠፉት ሲል ደግሞ ወደ ሲኦል መውረድን ይመርጣል (ፊልጵ 1:22 - 24) ምን ዓይነት አስደናቂ ሰው ነው?

9:1 በክርስቶስ . . . ሕሊናዬ . . . መንፈስ ቅዱስ

ነገር ሁሉ በሦስት ምስክር እንደሚጸና ሁሉ ሐዋርያውም እውነት መሆኑንና ውሸት የሌለበት እንደሆነ አስረግጦ ለመናገር ስለፈለገ ክርስቶስን ፣ የራሱን ህሊናና የመንፈስ ቅዱስን ምስክርነት ማስረጃ አድርጎ ያቀርባል (ዘጸ 17:6 ፤ 19:15 ፤ 2ቆሮ 13:1)። የሚናገረውም የተረጋገጠና የመሃላ ቃል መሆኑን ያስረዳል (2ቆሮ 11:31 ፤ ገላ 1:20 ፤ 1ብሊሞ 2:7)። ሐዋርያው ጳውሎስ እውነቱን ከመናገር ውጪ ምርጫ አልነበረውም ምክንያቱም በእግዚአብሔር ፊት በብርቱ ያስጠይቀዋልና። ይህ እውነት ግን በጣም አደገኛና ነፍሱን ለሞት የሚያበቃ እውነት ነው። ያው እስራኤል ወንጌልን አለመቀበላቸው ነው።

በሁለት ወይም በሶስት ምስክሮች እፍ ሞት የሚገባው ይገደል በአንድ ምስክር አፍ አይገደል (ዘጸ 17:6)።

ስለ በደል ሁሉ ፤ ክፉ በማድረግም ስለ ሰራት ኃጢአት ሁሉ በማንም ላይ አንድ ምስክር አይቁም በሁለት ምስክሮች ወይም በሶስት ምስክሮች አፍ ነገር ሁሉ ይፀናል (ዘፋ 19:15)።

ወደ እናንተ ስመጣ ይህ ሶስተኛዬ ነው ሁሉ ነገር በሁለትና በሶስት ምስክር አፍ ይፀናል (2ኛ ቆሮ 13:1)።

ዘላለም የተባረከ የጌታችን የእያሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት እንዳልዋሽ ያውቃል (2ኛ ቆሮ 11:31)።

ስለምፅፍላችሁ ነገር እነሆ በእግዚአብሔር ፊት ሐሰት አልናገርም (ገላ 1:20)።

ይህም በገዛ ዘመኑ ምስክርነቱ ነበር እኒም ለዚህ ነገር አዋጅ ነጋሪና ሐዋርያ በእምነትና በእውነትም የሕሕዛብ አስተማሪ ለመሆን ተገምሁ እውነት እናገራለሁ አልዋሽም (1ኛ ሢሞ 2:7)።

9:2 ሁል ጊዜ

ይህ ቃል የሚያመለክተው ሐዋርያው ዘወትር በጭንቀት የሚኖር መሆኑን ሳይሆን እውነቱንና የሚጠበቃቸውን ባሰበ ቁጥር የልብ ስብራት በውስጡ ስለሚሰማው ያለውን ሽክም ለመግለጥ ነው።

9:3 ስለ ወንድሞቼ

ጌታ ቢፈቅድለት በወንድሞቼ ምትክ ሆኖ ክክርስቶስ ቢለይ እንኳን ይመርጥ እንደነበር ይገልጣል። ይህ ዓይነቱ ምርጫ በብሉይ ኪዳን ለእግዚአብሔር ደስታ የሚሆን አገልግሎት እንደነበረ እንረዳለን። (ዘኁ 18:14 ፤ ሀዘ 44:19 ፤ 1ቆሮ 4:11) የእግዚአብሔርን ደስታ ለመፈጸም ጨርሶ ራስን መስጠት።

በእስራኤል ዘንድ እርም የሆነው ሁሉ ለአንተ ይሆናል (ዘኁ 18:14)።

የእህሉን ቁርባንና የኃጢአትን መስዋእት የበደልንም መስዋእት ይበላሉ በእስራኤልም ዘንድ እርም የሆነ ነገር ሁሉ ለእርሱ ይሆናል (ሕዝ 44:29)።

እስከዚህ ሰላት ድረስ እንራባለን ፤ እንጠማለን ፤ እንራቆታለን ፤ እንጥሳማለን ፤ እንክራተታለን (1ኛቆሮ 4:11)።

9:4 - 5 የአሥራኤል ሕዝብ

ሐዋርያው በነዚህ ሁለት ቁጥሮች ሕዝቡ እስራኤል ከጌታ የተሰጧቸውን በረከቶች በዝርዝር ያነሳል።

1. ልጅነት - ከአንዱ ዘር መውረስ (ዘዳ 4:22 ፤ ኤር 3)

ፈርሶንም እግዚአብሔር እንዲህ ይላል እስራኤል የበኩር ልጅ ነው (ዘፀ 4:22)።

በሰው ዘንድ፡- ሰው ሚስቱን በፈታ ፣ ከእርሱም ዘንድ ሄዳ ሌላ ወንድ ብታገባ ፣ በውኑ ደግሞ ወደ እርሱ ትመለሳለችን ያች ሴት እጅግ የረከሰች እይደለችምን? ይባላል። አንቺ ከዘዙ ውሽሞች ጋር አመንዝረሻል ፣ ወደ እኔም ትመለሻለሽን? ይላል እግዚአብሔር። ዓይንሽን እንሥተሽ ወደ ወናች ኮረብቶች ተመልከቺ ያልተጋደምሽምበት ስፍራ ወዴት አለ? ዓረባዊ በምድረ በዳ እንደሚቀመጥ አንች በመንገድ ላይ ተቀምጠሽ ትጠብቂያቸው ነበር ግን በግልሙትናሽና በጋጢአትሽ ምድሪቱን አረከሰሽ። ስለዚህ ካፊያ ተከሰሰለ ፣ የጎለጃውም ዝናብ ጠፋ የጋለሞታም ሴት ፊት ነበረበሽ ፣ ታፍሪም ዘንድ እንቢ ብለሻል። አሁንም፡- አንተ አባቴ ሆይ ፣ የብላቴንቴ ወዳጅ ነህ ብለሽ አልጮሽሽልኝምን? ለዘላለም ይቈጣልን? እስከ ፍጻሜስ ድረስ ይጠብቀዋልን? እነሆ ፣ እንዲህ ብለሽ ተናገርሽ ፣ እንደ ተቻለሽም መጠን ክፉን ነገር አደረግሽ።

እግዚአብሔርም በንጉሡ በኢዩስያስ ዘመን እንዲህ አለኝ፡- ከዳተኛይቱ እስራኤል ያደረገችሁን አየህን ወደ ረዘመው ተራራ ሁሉ ከሰመሰመ ዛፍም ሁሉ በታች ሂደች በዚያም ጋለሞተች። ይህንም ሁሉ ካደረገች በኋላ ወደ እኔ ትመለሳለች ብዬ ነበር ነገር ግን አልተመለሰችም አታላይ እንትዋም ይሁዳ አየች። ከዳተኛይቱም እስራኤል ሰላመነዘረች ስለዚህ ፈትቻታለሁ የፍችዋንም ወረቀት ሰጥቻታለሁ አታላይ እንትዋ ይሁዳ ግን እንዳልፈራች እርሰዋም ደግሞ ሄዳ እንደገለሞተች አየሁ። በግልሙትናዋም በመቀለልዋም ምድሪቱ ረከሰች እርሰዋም ከድንጋይና ከግንድ ጋር አመነዘረች። በዚህም ሁሉ አታላይቱ ይሁዳ በሀሰት እንጂ በፍጹም ልብዋ ወደ እኔ አልተመለችም።

እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ፡- ከአታላይቱ ከይሁዳ ይልቅ ከዳተኛይቱ እስራኤል ጸደቀች። ሂድና ይህን ቃል ወደ ሰሜን ተናገር ፣ እንዲህም በል ከዳተኛይቱ እስራኤል ሆይ ፣

ተመለሽ ፣ ይላል እግዚአብሔር መሐሪ ነኝና ፣ በዘገለጽምም አልቋጣምና በእናንተ ላይ ፊቱን አላደርግም ፣ ይላል እግዚአብሔር። በአምላካህ በእግዚአብሔር ላይ እንዳመጽሽ መንገድሽንም ከሰመሰመ ዛፍ ሁሉ በታች ለእንግዶች እንደ ዘረጋሽ ፣ ቃሌንም እንዳልሰማሽ ኃጢአትሽን ብቻ አወቂ ይላል እግዚአብሔር። ከዳተኞች ልጆች ሆይ ፣ እኔ ባላችሁ ነኝና ተመለሱ ይላል እግዚአብሔር እንዲያም ከአንዲት ከተማ ሁለቱንም ከአንድ ወገን እወስዳችኋለሁ ፣ ወደ ጽዮንም አመጣችኋለሁ እንደ ልቤም በግ ጠባቆችን አሰጣችኋለሁ በእውቀትና በማሰተዋልም ይጠብቁእችኋል። በበዛችሁም ጊዜ በምድርም ላይ በረባችሁ ጊዜ ፣ ይላል እግዚአብሔር ፣ በዚያ ዘመን የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ታቦት ብለው ከእንግዲህ ወዲህ አይጠፍም ልብ አያደርጉትም ፣ አያስቡትምም ፣ አይሹትምም ፣ ከእንግዲህ ወዲህም አይደረግም። በዚያም ዘመን ኢየሩሳሌምን የእግዚአብሔር ዙፋን ብለው ይጠሩአታል ፣ አሕዛብም ሁሉ ወደ አርሰዋ ይሰበስባሉ ከእንግዲህም ወዲህ ክፉውን አልከኛ ልባቸውን ተከትለው አይሄዱም። በዚያም ዘመን የይሁዳ ቤት ወደ እስራኤል ቤት ይሄዳል በአንድም ሆነው ከሰሜን ምድር ርስት አድርጌ ለአባቶቻቸው ወደ ሰጠኋት ምድር ይመጣሉ።

እኔ ግን፡- ከወንዶች ልጆች ጋር እንዴት አደርግሻለሁ ያማረችውን ምድር የከበረችውን የአሕዛብን ሠራዊት ርስት እንዴት አስገባለሁ ብዬ ነበር። ደግሞ አባቴ ብለሽ ትጠሪኛለሽ እኔንም ከመከተል አትመለሽም ብዬ ነበር። የእስራኤል ቤት ሆይ ፣ ሚስት ባልዋን እንደምታታልል እንዲሁ አታለላችሁኝ ይላል እግዚአብሔር። የእስራኤል ልጆች መንገዳቸውን አጣምመዋልና፣ አምላካቸውንም እግዚአብሔርን ረስተዋልና በወናዎች ኮረብቶች ላይ የልመናቸውና ልቅለካቸው ድምፅ ተሰማ።

ከዳተኞች ልጆች ሆይ ፣ ተመለሱ ፣ ከዳተኝነታችሁንም እፈውሳለሁ። እነሆ ፣ አንተ አምላካችን እግዚአብሔር ነህና ወደ አንተ እንመጣለን። በእውነት የኮረብቶችና የተራሮች ፍጅት ከንቁ ናት በእውነት የእስራኤል መዳን በአምላካችን በእግዚአብሔር ዘንድ ነው። ነገር ግን ከትንሽነታችን ጀምሮ የአባቶቻችን ደካም ፣ በጎቻቸውንና ላምቻቸውን ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውንም ፣ እፍረት በልቶባቸዋል። ከትንሽነታችን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ እኛና አባቶቻችን በአምላካችን በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአት ሠርተናልና፣ የአምላካችንንም የእግዚአብሔርን ቃል አልሰማንምና በእፍረታችን እንጋደም ፣ ውርደታችንም ይክደንን (ኤር፡3)።

2. ክብር - የእግዚአብሔር ታቦት በመካከላቸው ከመሆኑ የተነሳ

3. ኪዳን - ከአብርሃም ጋር እግዚአብሔር የገባው
4. ሕግ - በሙሴ በኩል የተሰጠው
መዝ 119:19 - 20 ፤ ዘጻ4:7

ነፍሴ ሁልጊዜ ፍርድህን እጅግ ናፈቀኝ (መዝ 119:19-20)

አምላካችን እግዚአብሔር በምንጠራው ጊዜ ሁሉ
እንደሚቀርብልን ፣ አምላኩ ወደ እርሱ የቀረበው ታላቁ
ሕዝብ ማነው? (ዘጻ 4:7)።

5. የመቅደስ ሥርዓት - ይህም በካህናትና በሌዋውያን
የሚሠራው ሥራ ነው (ዕብ 9:1:6)

ፊተኛይቱ ደግሞ የአገልግሎት ስርዓትና የዚህ አለም የሆነው
መቅደስ ነበራት (ዕብ 9:1)።

ይህም እንደዚህ ተዘጋጅቶ ሳለ ፣ ካህናት አገልግሎታቸውን
እየፈጸሙ ዘወትር በፊተኛይቱ ድንኳን ይገቡባታል (ዕብ
9:6)።

6. የተስፋው ቃል - የመሲሁ መምጣት
7. አባቶች - በጌታ የተወደዱ የእምነት ጀግኖች
(ሮሜ 11:29)
8. ክርስቶስ በስጋ ከእነርሱ መወለዱ
(የአብርሃም ዘር ሮሜ 2:16)

9:6 እግዚአብሔር . . . አልሻረም

ሐዋርያው በዚህ ቁጥር በብርቱ የሚያቀርበው የመከራከሪያ
ነጥብ እግዚአብሔር የገባውን የተስፋ ቃል አልሻረም
የሚል ነው። ይህ ማለት በስጋ እስራዌላዊ የሆነ ሁሉ
በእግዚአብሔር ዓይን እስራዌላዊ ማለት አለመሆኑን
በአጽንኦት ይናገራል። ይህንን የመሰለ ንግግር መናገር
ነፍስን ወደ ሞት በፍጥነት የሚገፈትር ድፍረት ነው።

9:7-13 የአብርሃምም ዘር ስለ ሆኑ ሁላቸው ልጆች አይደሉም
ነገር ግን በይስሐቅ ዘር ይጠራልሃል ተባለ። ይህም
የተስፋ ቃል ልጆች ዘር ሆነው ይቈጠራሉ እንጂ

እነዚህ የሥጋ ልጆች የሆኑ የእግዚአብሔር ልጆች አይደሉም ማለት ነው። ይህ በዚህ ጊዜ እመጣለሁ ለሳራም ልጅ ይሆንላታል የሚል የተስፋ ቃል ነውና። ይህ ብቻ አይደለም ነገር ግን ርብቃ ደግሞ ከአንዱ ከአባታችን ከይስሐቅ በፀነሰች ጊዜ ልጆች ገና ሳይወለዱ በጎ ወይም ክፋ ምንም ሳያደርጉ ከጠሪው እንጂ ከሥራ ሳይሆን በምርጫ የሚሆን የእግዚአብሔር አሳብ ይጸና ዘንድ ለእርስዋ ታላቁ ለታናሹ ይገዛል ተባለላት። ያዕቆብን ወደድሁ ኤሳውን ግን ጠላሁ ተብሎ እንደ ተጻፈ ነው።

በነዚህ በጣምራ አንድ መልዕክት በያዙ ቁጥሮች ጳውሎስ አብርሃምን ምሳሌ አድርጎ የመከራከሪያ ነጥቡን በማስረጃ አስደግፎ ያቀርባል።

አብርሐም ልጆች ነበሩት። ነገር ግን የተስፋው ቃል የተሰጠው ለይስሐቅ ነበር። ሆኖም «ኤሳውን ጠላው» ማለቱ እግዚአብሔር የጥላቻ ባሕርይ አለው ማለት አይደለም።

ግሪክኛው «ጠላው» የሚለው (mikros (mik-ros') ሲያብራራው (apparently a primary word; small (in size, quantity, number or (figuratively) dignity): lesser degree of love አጠቃለን ስንመለከተው እግዚአብሔር ለኤሳው የገለጠለት የፍቅር መጠን ለያዕቆብ ከገለጠው ያነሰ መሆኑን ነው። ፍቅሩ ለአንዳንዶች በበለጠ ይገለጻል።

ክርስቶስ ለቤተክርስቲያን ያለው ፍቅር = ወሰን የሌለው ፍቅር ነው (ኤፌ.3:18-19)።

የእናንተ ስርና መሰረት በፍቅር ይፀና ዘንድ ከቅዱሳን ሁሉ ጋር ስፋቱና ርስመቱ ከፍታውም ጥልቅነቱም ምን ያህል መሆኑን ለማስተዋል ከመታወቅም የሚያልፈውን የክርስቶስን ፍቅር ለማወቅ ትበረቱ ዘንድ እስከ እግዚአብሔርም ፍጽም መላት ደርሳችሁ ትሞሉ ዘንድ (ኤፌ.3:18-19)።

9:14 አድልዎ ያደርጋልን?

ለዚህ ጥያቄ ምላሹን « በፍጹም » የሚል ነው ምክንያቱም እግዚአብሔር ጻድቅና ፍርዱም ፍጹም ስለሆነ ነው። ለአሰራሩ እንከን አይገኝለትም በፍርድ ችሎትም ተሟግቶ የረታው የለም (ሮሜ 3:4 ፤ ዘፍ 18:25 ፤ ዘዳ 32:4 ፤ 2ዜና19:7 ፤ ኢዮብ 8:3 ፤ መዝ 92:15 ፤ 145:17 ፤ ራዕ 15:3 ፤ ኤር 12)

በቃልህ ትፀድቅ ዘንድ ወደ ፍርድ በገባህም ጊዜ ትረታ ዘንድ ተብሎ እንደተጻፈ ፣ ሰው ሁሉ ውሸተኛ ከሆነ እግዚአብሔር አውነተኛ ይሁን (ሮሜ 3:4)።

ይህ ከአንተ ይራቅ ጸዳቁን ከኃጢአተኛ ጋር ትገድል ዘንድ ፣ ጸዳቁም እንደ ኃጢአተኛ ይሆን ዘንድ ፣ እንደዚህ ያለው አድራጎት ከአንተ ይራቅ (ዘፍ 18:25)።

እርሱ አምላክ ነው ስራውም ፍጹም ነው መንገዱም ሁሉ የቀና ነው የታመነ አምላክ ፣ ክፋትም የሌለበት ፣ እርሱም አውነተኛና ቅን ነው (ዘዳ 32:4)።

አሁንም እግዚአብሔርን መፍራት በእናንተ ላይ ይሁን በአምላካችንም በእግዚአብሔር ዘንድ በደልና ሰሰው ፊት ማዳላት ማማለጃ መውሰድ የለምና ሁሉን ተጠንቅቃችሁ አድርጉ (2ኛ ዜና 19:7)።

በውኑ እግዚአብሔር ፍርድን ያጣምማልን? ሁሉንም የሚችል አምላክ ጽድቅን ያጣምማልን? (ኢዮብ 8:3)።

አምላኬ እግዚአብሔር አውነተኛ እንደሆነ ይነግራሉ ፣ በእርሱም ዘንድ አመጸ የለም (መዝ 92:15)።

እግዚአብሔር በመንገዱ ሁሉ ጻድቅ ነው በስራውም ሁሉ ፋር ነው (መዝ 145:17)።

ሁሉን የምትገዛ ጌታ አምላክ ሆይ ፣ ስራህ ታላቅና ድንቅ ነው የአሕዛብ ንጉስ ሆይ ፣ መንገድህ ጻድቅና አውነተኛ ነው ጌታ ሆይ ፣ የማይፈራሁና ስምህን የማያክብር ማነው አንተ ብቻ ቅዱስ ነህና ፣ የጽድቅም ሥራህ ስለተገለጠ አሕዛብ ሁሉ ይመጣሉ በፊትህም ይሰግዳሉ እያሉ የእግዚአብሔርን ባሪያ የሙሴን ቅኔና የበጉን ቅኔ ይዘምራሉ (ራዕ 15:3)።

አቤቱ ከአንተ ጋር በተሟገትሁ ጊዜ አንተ ጻድቅ ነህ ነገር ግን ከአንተ ጋር ስለ ፍርድ ልናገር። የኃጢአተኞች መንገድ ስለ ምን ይቀናል በደልንስ የሚያደርጉ ሁሉ ስለ ምን ደህንነት

ይሆናል ተከልህቸው ስር ሰድደዋል አድገዋል አፍርተውማል በአፋቸው አንተ ቅርብ ነህ ፣ ከልባቸው ሩቅ ነህ (ኤር 12:1)።

**9:15 - 16 ለሙሴ የምምረውን ሁሉ እምረዋለሁ
ለምራራለትም ሁሉ እራራለታለሁ ይላልና።
እንግዲህ ምሕረት ለወደደ ወይም ለሮጠ
አይደለም ከሚምር ከእግዚአብሔር ነው እንጂ።**

ለሙሴ . . . የምምረውን . . .

ጳውሎስ ወደጊሳ መለስ ብሎ ለሙሴ እግዚአብሔር የተገለጠበትን መንገድ ያሳያቸዋል። የሚያቀርበውም ትዕይንት ሙሴ እግዚአብሔርን ያየበትን ትዕይንት ነው። ሙሴ እግዚአብሔርን ሊያይ የቻለው ከእግዚአብሔር ምህረትና ከመልካምነቱ የተነሳ እንጂ ከሙሴ ማንነት አለመሆኑን ያመለክታል። ሙሴ ማየት የቻለው በሰንጣቃው ዓለት ውስጥ በመቀመጡ ነው። ያም ዓለት ክርስቶስ ነው። ይህ የሚያሳየው በጌታ ችርነትና ፍጹም ምህረት፣ እንጂ የክብሩን በረከት ለመቀበል የሚያበቃን ማንነት በኛ ውስጥ አለመኖሩን ነው። (ሚክ 7:18 ፤ ዘፃ 33:19 ፤ ሕዝ 16:6 ፤ ማቴ 20:15)

በደልን ይቅር የሚል ፣ የርስቱንም ቅሬታ አመጽ የሚያሳልፍ እንደ አንተ ያለ አምላክ ማነው? ምህረትን ይወድዳልና ቁጣን ለዘላለም አይጠብቅም (ሚኪያስ 7:18)።

እግዚአብሔርም እኔ መልካምነቱን ሁሉ በፊትህ አሳልፋለሁ የእግዚአብሔርንም ስም በፊትህ አውጃለሁ ይቅርም የምለውን ይቅር እሳለሁ ፣ የምምረውንም እምረዋለሁ አለ (ዘፀ 33:19)።

በእንቺም ዘንድ ባለፍሁ ገዜ በደምሽም ውስጥ ተለውሰሽ ባየሁሽ ጊዜ፡- በደምሽ እንዳለሽ በሕይወት ኑሪ አልሁሽ (ሕዝ 16:6)።

በገዝቤ የወደድሁትን አደርግ ዘንድ መብት የለኝምን ወይስ እኔ መልካም ስለ ሆኑሁ ዓይኑ ምቀኛ ናትን? (ማቴ 20:15)

ማንም ሰው ምህረትን እንደ ደመወዝ በይገባኛል ሊቀበል አይችልም። ምክንያቱም ምህረት ለወደደ ወይም ለሮጦ ሳይሆን ከሚምር ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው እንጂ! ብዙ ስለደክምን ስለሮጥን ምህረትን ማግኘት እንችላለን ብሎ ማሰብ ኪሣራ ነው። እኛ ሁላችን ከፍጥረታችን የቁጣ ልጆች ነበርን። በአዳም ኃጢአትም የኃጢአት ባሪያዎች ሆነናል። በዚህ ማንነት የምንሮጠውም ሩጫ እግዚአብሔርን እንደሚያስደስተው ማሰብ የለብንም። ነገር ግን ጌታ ከፍቅሩ ትልቅነት የተነሳ ስለራራልን ፍጥረታችንን ለውጦ እግዚአብሔርን የሚራልግ ልብ ሰጠን ስለዚህም ምህረትን ተቀበልን። በዚያውም ጸጋ መሮጥና ማገልገል እንችላለን። ነገር ግን በሩጫችን ምህረትን መቀበል አንችልም

(ሮሜ 8:8፤ 4:4፤ መዝ 119:32፤ ገላ 1:4፤ 6፤ 5:7፤ 2ቆሮ 1:5)።

ልቤን ባለፋኸው ጊዜ በትእዛዝህ መንገድ ሮጥሁ (መዝ 119:32)።

ክፉ ከሆነ ከአሁኑ ዓለም ያድነን ዘንድ እንደ አምላካችንና እንደ አባታችን ፈቃድ ስለ ኃጢአታችን ራሱን ሰጠ (ገላ 1:4)።

በክርስቶስ ጸጋ እናንተን ከጠራችሁ ከእርሱ ወደ ልዩ ወንጌል እንዲህ ፈጥናችሁ እንዴት እንዳለፋችሁ እደነቃለሁ (ገላ 1:6)።

በነጻነት ልነኖር ክርስቶስ ነጻነት አወጣን እንግዲህ ፀንታችሁ ኑሩ እንደገናም በባርነት ቀንበር አትያዙ (ገላ5:1)።

በመልካም ትሮጡ ነበር ለእውነት እንዳትታዘዙ ማን ከለከላችሁ? ገላ 5:7

የክርስቶስ ስቃይ በእኛ ላይ እንደበዛ ፣ እንዲሁ መጽናናታችን ደግሞ በክርስቶስ ዘክል ይበሃልናል (2ኛቆሮ 1:5)።

9:17 በአንተ . . . እንዲነገር

ሐዋርያው ይህንን ነጥቡን አጉልቶ ለማሳየት የስሙን ዝና በዓለም ሁሉ እንዲነገር ለማድረግ ፈርኦንን የተጠቀመ መሆኑን በማንሳት የራሱን የፈቃዱን አሠራር ይገልጣል። የፈርኦንን ልብ በማደንደን የጸጋውን ክንድ ገለጠ (ዘፀ 9:6)።

9:18 ለሚወደው ምህረት. . . እንዲደነድን የፈለገውን ያደነድነዋል

እግዚአብሔር ለሚወደው የሚለው ቃል ሉዓላዊ የሆነ ምርጫውን ያሳያል። ለፈርኦን ደንዳና ልብ ከሰዎች መካከል ለይቶ ሰጠው የሚል ዓይነት ሳይሆን ጽድቁን ለመግለጥ ሲል ልቡን እልክኛ ያደረገው መሆኑን ያመለክታል ይህን መሰረት በማድረግ እግዚአብሔር ኃጢአተኞች በኃጢአታቸው እንዲቀጥሉ በመፍቀድ በፍጹሙ ግን ኃጢአትን በመቅጣት ጽድቁን ይገልጣል ማለት እንችላለን። ፈርኦን ድንጋይ ልብ ነበረው (ዘፀ 7:13፤ 14፤22 ፤ 8:15፤19፤32)። በዚህም እግዚአብሔር ደግሞ ልቡን «እልክኛ» አደረገው (ዘፀ 9:12 ፤11:10፤ 14:8)። በዘላለማዊ እውቀቱና በማይወሰን የማስተዋል ባለጠግነቱና ምርጫው ይህንን ያደርጋል ይህም ደግሞ የሉዓላዊነቱና የመለኮት አሰራሩ ነው (ሮሜ 1:26 ፤መዝ 105:25 ፤ ኢዮብ 9:12 ፤ ኢሳ 43:13፤ ያዕ 3:4)።

እግዚአብሔር እንደተናገረ ፣ የፈርኦን ልብ ጸና አልሰማቸውምም (ዘፀ 7:13)።

የአስራኤልም ልጆች በባህር መካከል በየብስ ገቡ ውሀውም በቀኝቸውና በግራቸው እንደ ግድግዳ ሆነላቸው (ዘፀ 14:22)።

ፈርኦንም ፀጥታ እንደሆነ ባዩ ጊዜ ልቡን አደነደነ እግዚአብሔርም እንደተናገረ አልሰማቸውም (ዘፀ 8:15)።

ጠንቋዬችም ፈርኦንን ይህስ የእግዚአብሔር ጣት ነው አሉት የፈርኦን ልብ ግን ፀና ፣ እግዚአብሔርም እንደተናገረ አልሰማቸውም (ዘፀ 8:19)።

ፈርአንም በዚህ ጊዜ ደግሞ ልቡን አደነደነ ፣ ሕዝቡንም አለቀቀም (ዘፀ 8:32)።

እግዚአብሔርም የፈርአንን ልብ አፀናው እግዚአብሔርም ለሙሴ እንደተናገረው አልሰማቸውም (ዘፀ 9:12)።

ሙሴና እርሱም እነዚህን ታላምራቶች ሁሉ በፈርአን ልብ አድርጉ እግዚአብሔርም የፈርአንን ልብ አጸና ፣ የእስራኤል ልጆች ከአገሩ አልለቀቀም (ዘፀ 11:10)።

እግዚአብሔርም የግበፅን ንጉሥ የፈርአንን ልብ አፀና ፣ እርሱም የእስራኤልን ልጆች አላደደ የእስራኤልንም ልጆች ከፍ ባለች እጅ ወጡ (ዘፀ 14:8)።

ስለዚህ እግዚአብሔር ለሚያበነውር ምኞት አሳልፎ ሰጣቸው ሴቶቻቸውም ለባህሪያቸው የሚገባውን ሥራ ለባህሪያቸው በማይገባው ለወጡ (ሮሜ 1:26)።

ሕዝቡንም ይጠሉ ዘንድ በባሪያዎቹም ላይ ይተነኩሉ ዘንድ ልባቸውን ለወጡ (መዝ 105:25)።

እነሆ ፣ ፈጥኖ ቢነጥቅ የሚከለክለው ማነው? እርሱንስ ምን ታደርጋለህ የሚለው ማነው? (ሒዩብ 9:12)

ከጥንት ጀምሮ እኔ ነኝ ከእጄም የሚያመልጥ የለም እስራሊሁ ፣ የሚከለክልሰ ማነው? (ሒሳ 43:13)።

እነሆ መርከቦቹ ደግሞ ይህን ያህል ታላቅ ቢሆን በአውሎ ንፋስም ቢነድ የመሪ ፍቃድ ወደ ሚወደው ስፍራ እጅግ ታናሽ በሆነ መቅዘፈያ ይመራሉ (ዮሴፍ 3:4)።

9:19-21 እንግዲህ ስለ ምን እስከ አሁን ድረስ ይነቅፋል ፈቃዱንስ የሚቃወም ማን ነው ትላኝ ይሆናል። ነገር ግን አንተ ሰው ሆይ ለእግዚአብሔር የምትመለስ ማን ነህ ሥራ ሠራውን ስለ ምን እንዲህ አድርገህ ሠራሽኝ ይለዋልን ወይም ሽክላ ሠሪ ከአንዱ ጭቃ ከፍል አንዱን እቃ ለክብር አንዱንም ለውርደት ሊሠራ በጭቃ ላይ ሥልጣን የለውምን?

እነዚህ ቁጥሮች እግዚአብሔር ማንም ሊከራከረውና በሰራውም ሥራ ላይ ለምን ይህንን አደረግህ? ተብሎ ሊጠየቅ በማይችል መንገድ ሉዓላዊ ሥልጣን ያለው መሆኑን ለመግለጥ ጳውሎስ የተጠቀመባቸውን ሃሳቦች ያዘሉ ናቸው። አንድ የሽክላ ስራ ሙያተኛ በእጁ ያለውን ሽክላ በወደደው መንገድ እያፈረሰ እንደገና እያበጃጀ የመሥራት ሥልጣን እንዳለው ሁሉ እግዚአብሔርም በእሥራዔል ላይ ይኸው የማይቀነስና የማይጠየቅ የማይገሰስ ሥልጣን አለው (ኢሳ 29:16 ፤ 45:9፤64:8፤ ምሳ 16:4 ፤ ኤር 18:3 - 6 ፤ ኢዮብ 10:9 ፤ ዮሐ 15:16 ፤ ይሁዳ 4) ።

እንደ ሽክላ ስራ ጭቃ የምትቆጥሩ አይደላችሁም? በውኑ ስራ ሰራውን አልሰራሽኝም ይለዋልን? ወይስ የተደረገው አድራጊውን አታስተውልም ይለዋልን? (ኢሳ 29:16) ።

ከሰራው ጋር የሚታገል ወዬለት በምድር ሽክላዎች መካከል ያለ ሽክላ ነው (ኢሳ 45:9)።

እግዚአብሔር ሁሉን ለእርሱ ሰራሱ ፈጠረ ኃጢአን ደግሞ ለክፉ ቀን (ምሳ 16:4)።

አሁን ግን አቤቱ ፣ አንተ ሰባታችን ነህ እኛ ጭቃ ነን አንተም ሰራያችን ነህ ፣ እኛም ሁላችን የእጅህ ስራ ነን (ኢሳ 64:8)።

ወደ ሽክላ ሰራው ቤትም ወረድሁ ፣ እነሆም ፣ ሰራውን በመንኮራኩር ላይ ይሰራ ነበር ከጭቃ ይሰራ የነበረ እቃ በሽክላ ሰራው እጅ ተባላሽ ፣ ሽክላ ሰራውም እንደወደደ መልሶ ሌላ እቃ አድርጎ ሰራው። የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ። የእስራኤል ቤት ሆይ ፣ ይህ ሽክላ ሰራ እንደሚሰራ በውኑ እኔ በእናንተ ዘንድ መሰራት አይቻለኝምን? እነሆ ፣ ጭቃው በሽክላ ሰራው እጅ እንዳለ ፣ እንዲሁ እናንተ በእኔ እጅ አላችሁ (ኤር 18:3-6)።

እንደ ጭቃ አድርገህ እንደለወሰከኝ አስብ ወደ ትዚያ ትመልሰኝ ለህን? (ኢዮብ 10:9)።

እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም አብም በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ፣ ልትሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬአችሁም ሊኖር ሽምኋችሁ (ዮሐ 15:16)።

ከብዙ ጊዜ በፊት ለዚህ ፍርድ የተጻፉ እንጻንዶቹ ለመቼ ሾልከው ገብተዋልና ኃጢአተኞች ሆነው የአምላካችን ፀጋ በሌሊትነት ይለውጣሉ ንጉሳችንንና ጌታችንንም ብቻውን ያለውን ኢየሱስ ክርስቶስን ይከዳሉ (ይሁዳ 4)።

9:22 - 23 ነገር ግን እግዚአብሔር ቁጣውን ሊያሳይ ኃይሉንም ሊገልጥ ወደዶ አስቀድሞ ለክብር ባዘጋጃቸው በምሕረት ዕቃች ላይ የክብሩን ባለጠግነት ይገልጥ ዘንድ ለጥፋት የተዘጋጅቱን የቁጣ ዕቃች በብዙ ትዕግስት ከቻለ እንዴት ነው?

በነዚህ ሁለት ቁጥሮች ምህረቱን ለመግለጥም ሆነ ቁጣውን ለማሳየት ጌታ በዚህም በዚያም የሚሰራ መሆኑንና ምህረቱን ለመግለጥ መታገሱን የቁጣውንም ጽናት ለማሳየት አመጸኞችን መታገሱን ያመለክታል። የመጨረሻ ዓላማው ግን የጸጋውን ክብር ማሳየት ነው (ኢሳ 43:1፤7)።

አሁንም ያዕቆብ ሆይ የፈጠረህ ፣ እስራኤል ሆይ የሰራህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ተቤትሮሃለሁና አትፍራ በስምህ ጦርሼህለሁ ፣ አንተ የኔ ነህ (ኢሳ 43:1)።

ለሜንን መልሰህ አምጣ ፣ ደብዳቤንም አትከልክል ወንዶች ልጆቼን ከሩቅ ሴቶች ልጆቼንም ከምድር ዳርቻ ፣ በስሜ የተጠራውን ለከሬም የፈጠርኩትን ፣ የሰራሁትንና ያደረኩትን ሁሉ አምጣ አለዋለሁ (ኢሳ 43:7)።

9:24 የምሕረቱ ዕቃችም ከአይሁድ ብቻ አይደሉም ነገር ግን ከአሕዛብ ደግሞ የጠራን እኛ ነን።

በዚህ ቁጥር ደግሞ በስጋ ከአብርሃም ዘር ያልሆነው የአህዛብ ወገኖች በመለኮታዊ ጥሪው፣ በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል « ትሆናላችሁ ! » ብሎ በዘላለማዊ አሰራሩ ፣ በዕውቀቱና በማስተዋሉ የወሰነውን ውሳኔ ያሳያል።በዚህ ክፍል የምናስተውለው ነገር የእግዚአብሔርን ጥሪና ችሎታ ነው። የሰዎች ጥሪ ተጠሪውን የመለወጥ ኃይል የለውም ጌታ ሊጠራ ግን የመለወጥ ፣ የመፍጠርና ከሙታን የማስነሳት ኃይል አለው (ዘፍ 17: 4 - 6 ፣ ሮሜ 4: 16:17) ።

አነሆ ፣ ቃል ዚጻፎ ከአንተ ጋር ነው ለብዙ አሕዛብ አባት ትሆናለህ። ከዛሬም ጀምሮ እንግዲህ ስምህ አብራም ተብሎ አይጠራ ፣ ነገር ግን ስምህ አብርሃም ይሆናል ለብዙ አሕዛብ አባት አድርጓልሁና። እኛም አበዛህለሁ ፣ ሕዝብም አደርግንዎለሁ ፣ ነገሰታትም ከአንተ ይጠጣሉ (ዘፍ 17:4-6)።

ሰለዚህ ከህግ ብቻ ሳይሆን ከአብርሃም እምነት ደግሞ ለሆነ ለዘፍ ሁሉ የተሰፋው ቃል እንዲፀና እንደ ፀጋ ይሆን ዘንድ በእምነት ነው እርሱም ለብዙ አባት አደረገሁህ ተብሎ እንደተጻፈ፣ ለመታን ሕይወት በሚሰጥ የሌለውንም እንዳለ አድርጎ በሚጠራ ባመነበት በአምላክ ፊት የሁላችን አባት ነው (ሮሜ 4:16-17)።

9:25 - 26 እንዲሁ ደግሞ በሆሴዕ ፡- ሕዝቤ ያልሆነውን ሕዝቤ ብዬ ያልተወደደችውንም የተወደደችው ብዬ አጠራለሁ እናንተ ሕዝቤ አይደላችሁም በተባለላችውም ሰፍራ በዚያ የሕያው እግዚአብሔር ልጆች ተብለው ይጠራሉ ይላል።

እግዚአብሔር የወደደን በልጅነት መብት ነው። ከፍቅሩ ጽናት የተነሳ በልጁ በኩል ልጆቹ አደረገን። ይህም ምህረትን በተሞላው በእግዚአብሔር ፍቅር ስለታሰብን ነው። (ሆሴ 2:23) የእግዚአብሔርን ፍቅር « ምህረት » በማለት ይገልጠዋል።

በምድርም ላይ ለእኔ እዘራታለሁ ምህረትም የሌላትን እምራለሁ ፣ ሕዝቤም ያልሆነውን አንተ ሕዝቤ ነህ እስከሆነ እርሱም አንተ አምላኬ ነህ ይለኛል (ሆሴ 2:23)።

9:27 - 29 ኢሳይያስም፡- የኢስራኤል ልጆች ቁጥር ምንም እንደ ባህር አሸዋ ቢሆን ቅሬታው ይድናል ጌታ ነገሩን ፈጽሞና ቄርጦ በምድር ላይ ያደርገዋልና ብሎ ስለ እስራኤል ይጮኻል። ኢሳይያስም እንደዚሁ፡-ጌታ ፀባዖት ዘር ባላስቀረልን እንደ ሰዶም በሆንን ገሞራንም በመሰልን ነበር ብሎ አስቀድሞ ተናገረ።

ሐዋርያው በነዚህ ሦስት ቁጥሮች እጅግ አደገኛ የሆነውንና ድፍን እስራዔልን በቁጣ የሚያስነሳውን የእግዚአብሔርን የማይሻር እውነት የሆነውን ሃሳብ ያነሳል። ምንም እንኳን የእስራዔል ህዝብ ብዛት ሊቆጠር በማይችል መጠን ቢበዛም የሚድነው ግን የእግዚአብሔር እስራዔል የሆነው « ትርፋ » ብቻ ነው። በማለት ቁርጡን ይነግራቸዋል። ኢሳያስ ይህንን ሲያውጅ ስሜታዊ ሆኖ ሳይሆን በእውቀትና በማስተዋል እንደ አዋጅ ነጋሪ እንደሆነም በመጥቀስ የእርሱ አዋጅ ተከፋይ መሆኑን ይጠቅሳል (ኢሳ 10:22)።

የያዕቆብ ቅሬታ ወደ ኃይል አምላክ ይመለሳሉ (ኢሳ 10:22)።

9 : 30 - 32 እንግዲህ ምን እንላለን? ጽድቅን ያልተከተሉት አሕዛብ ጽድቅን አገኙ እርሱ ግን በእምነት የሆነ ጽድቅ ነው እስራኤል ግን የጽድቅን ሕግ እየተከተሉ ወደ ሕግ አልደረሱም። ይህስ ስለምንድር ነው? በሥራ እንጂ በእምነት ጽድቅን ስላልተከተሉ ነው

በነዚህ ሦስት ቁጥሮች ደግሞ የመጽሐፉ ዋነኛ ማዕከላዊ ነጥብ የሆነውን « ጽድቅ በእምነት » የሚለውን ሃሳብ አጉልቶ በማስረጃ በማውጣት ይገልጣል

- ለጽድቅ ደፋ ቀና ያላሉ አህዛብ በስብከት ሞኝነት በማመን የሆነውን ጽድቅ ተቀበሉ። በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔር ላቀረበው ጥሪ በእምነት ምላሽ ስለሰጡ « ጸድቃን » ተብለው ተጠሩ ሆኑም።

- ለጽድቅ ደፋ ቀና ሊሉ የኖሩት እስራዔላውያን ግን የሕጉን ማዕከላዊ ሃሳብ በመሳት ፤ በፈሪሳዊነታቸውም በመግፋት ወደ ክርስቶስ የሚያመጣውን ሞግዚት የራሳቸውን ትርጓሜና የተሳሳተ ሚዛን በመስጠት ከመንገድ የሚወጡበት ሆኑ። ህጉ የሚላቸው ሳይሆን የሚመቻቸውን በማድረግና በመጨመር የሕጉን አገልግሎት ሳይቀበሉ ቀሩ። ሕግ አለን እያሉ ወደ ክርስቶስ ሳይደርሱ ቀሩ። ህጉ ግን ሞግዚት ሆኖ ለክርስቶስ ሊያቀርባቸው ነበር የተሰጠው።
(ማቴ 15:17 - 18 ፤ ገላ 3:2)

ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለ የሆነ ልጅ ስምዖን ሆይ በሰማያት ያለው አባቴ እንጂ ስጋና ደም ይህን አልገለጠልህምና ብፁእ ነህ። እኔም አልሀለሁ ፣ እንተም ጴጥሮስ ነህ ፣ በዚች አለት ሳይ ቤተክርስቲያኔን እሰራለሁ ፣ የገሀነም ደጆች አይችሏትም (ማቴ 16:17-18)።

ይህን ብቻ ከአናንተ እንደማር እወዳለሁ በሕግ ስራ ወይም ከእምነት ጋር በሆነ መሰማት መንፈስ ተቀብላችሁን? (ገላ 3:2)።

እስራዒልውያን ህጉን የሳቱበትና የህጉን እገልግሎት ያልተቀበሉበት ምክንያት ጽድቅ በእምነት ሳይሆን ህግን በመጠበቅ በሥራ እንደሚገኝ በመቁጠራቸው ነው። እግዚአብሔር ህግን የሰጣቸው ግን በህጉ ጠቋሚነት ኃጢአታቸውን ተረድተው ወደ እግዚአብሔር ምህረት እንዲመጡ ለማድረግ ነበር።

9:33 እነሆ በጽዮን የእንቅፋት ድንጋይና የማሰናከያ ዓለት እኖራለሁ በእርሱም የሚያምን አያፍርም ተብሎ እንደተፃፈ በእንቅፋት ድንጋይ ተሰናክሎ።

ይህ የታመኑበትን የማያሳፍርና የሚያድን ዐለት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በርሱ ያመኑትም አያፍሩም። እግዚአብሔር በሉዓላዊ ፈቃዱ የጠራቸውና ሆናችኋል ያላቸው ሁሉ ሆነዋል ይህ ማለት ግን እግዚአብሔር አስቀድሞ ስመረጠን እኛ ቸል ማለት ተፈቅዶልናል ማለት አይደለም። የጌታን ችሎት ለማሳየትና ሰው በራሱ ሊመካበት የሚችለውና ለመመረጥ ያበቃኛል የሚል የተሳሳተ አቋም እንዳይዝ ለማሳሳብ ነው (ዳን 12:2፤ ዘፍ 49:24 ፤ መዝ 118:22 ፤ ኢሳ 8:14 ፤ 28:16 ፤ ማቴ 21:42 ፤ ሉቃ 20:17 ን 18፤ ሐሥ 4:11 ፤ 1ቆሮ 3:11 ፤ ኤፌ 2:20 ፤ 1ቆሮ 1: 23፤ 26 ፤ 9:22፤ 23)።

በምድርም ትቢያ ውስጥ ካንቀላፉት ብዙዎቹ ይነቃሉ እኩሌቶቹ ወደ ዘላለም ሕይወት ፣ እኩሌቶቹ ወደ እረፍትና ወደ ዘላለም ጉስቆልና (ዳን 12:2)።

ነገር ግን ቀስቱ እንደ ፀና ቀረ የእጆቼም ክንድ በያዕቆብ አምላክ እጅ በረታ ፣ በዚያው በጠባቂው በእስራኤል አምድ ፣ (ዘፍ 49:24)።

ግንቦች የናቁት ድንጋይ ፣ እርሱ የማእዘን ራስ ሆነ (መዝ 118:22)።

እርሱም ለመቅደስ ይሆናል ነገር ግን ለሁለቱ በእስራኤል ቤቶች ለእንቅፋት ድንጋይና ለማሰናከያ ዓለት በእየሩሳሌምም ለሚኖሩ ለወጥመድሩ ለአሸክላ ይሆናል (ኢሳ 8:14)።

በሰዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል እነሆ፣በጽዮን ድንጋይን ለመሠረት አስቀምጣለሁ የተፈተነዉን፣ የከበረዉን፣ መሠረቱ የጸናዉን የማእዘን ድንጋይ የሚያምንም አያፍርም (ኢሳ 28:16)።

ኢየሱስም እንዲህ አላቸዉ ፡-ግንቦች፣ የናቁ ድንጋይ፣ እርሱ የማእዘን ራስ ሆነ ይህም ከጌታ ዘንድ ሆነ ፣ለአይኖቻችንም ድንቅ ነዉ የሚለዉን ከቶ በመጽሐፍ አላነበባችሁም? (ማቴ 21:42)።

እርሱ ግን ወደ እነርሱ ተመልከቶ እንግዲህ ግንቦች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማእዘን ራስ ሆነ ተብሎ የተጻፈዉ ይህ ምንድር ነዉ? በዚያም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ሁሉ ይቀጠቀጣል የሚወድቅበትም ሁሉ ግን ይፈጨዋል አለ (ሱቃ 20:17-18)።

እናንተ ግንቦች የናቁችሁት ፣ የማእዘን ራስ የሆነዉ ይህ ድንጋይ ነዉ (ሐሥ 4:11)።

ከተመሰረተዉ በቀር ማንም ሌላ መሠረት ሊመሠርት አይችልምና ፣ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነዉ (1ኛ ቆሮ 3:11)።

በአዋርያትና በነብያት መሠረት ላይ ታንሳችኋል ፣ የማዕዘኑ ራስ ድንጋይ ክርስቶስ ኢየሱስ ነዉ (ኤፌ 2:20)።

እኛ ግን የተሰቀለውን ክርስቶስ እንሰብክለን ይህም ለአይሁድ ማሰናከያ ለአሕዛብም ሞገስ ነዉ ፣ (1ኛ ቆሮ 1:23)።

ወንድሞቼ ሆይ ፣ መጠራታችሁን ተመልከቱ እንደ ሰው ጥበብ ጥበቦች የሆኑ ብዙዎች ፣ ኃያላን የሆኑ ብዙዎች ባላባቶች የሆኑ ብዙዎች አልተጠሩም (1ኛ ቆሮ 1:26)።

ደካሞችን አጠቅም ዘንድ ለደካሞች እንደ ደካማ ሆንሁ በሁሉ መንገድ አንዳንዶችን አድን ዘንድ ፣ ከሁሉ ጋር በሁሉ ነገር እንደ እነእርሱ ሆንሁ። በወንጌልም “ግህበርተኛ እሆን ዘንድ ስለ ወንጌል ሁሉ አደርጋለሁ (1ኛ ቆሮ 9:22-23)።

የምዕራፍ ዘጠኝ ማጠቃለያ

ሐዋርያውም በዚህ ምዕራፍ ምጡን ጩኸቱን ያለውን ፍቅር ከገለጠ በኋላ በምንም መንገድ ሊሻሻልና ማስተባበያም ሊቀርብበት የማይችለውን የእግዚአብሔር የጽድቅ አሰራር ይገልጣል። ይህም « ጽድቅ በእምነት እንጂ በሥራ ወይም ከምርጥ ዘር በመወለድ አይደለም! » የሚል ነው።

እንግዲያው አሁንም በዓለም ያለ ሰው ሁሉ ይህ ሁለት ምርጫና ውሳኔ በፊቱ አለ። እነዚህም ምርጫዎች ለደህንነታችን መልካም ሥራችንና ፀባዩ ሽጋነታችንን መታመን ወይም የክርስቶስ ኢየሱስን አዳኝነት በእምነት መቀበል። እግዚአብሔር የሰጠው የደህንነት መንገድ « በእምነት በሚገኘው ጸጋ » እንድንድን ነው (ኤፌ 2:8 - 9)።

ስለዚህ እግዚአብሔር የሰጠንን ስጦታ አክብረን በእምነት በመቀበል በዚያውም ጸንተን በመኖር የእግዚአብሔር ልጅነት መብት ተጠቃሚዎች መሆን ተስጥቶናል።

ምዕራፍ አሥር ክርስቶስ የሕግ ፍጻሜ

ሐዋርያው በዚህ ምዕራፍ ማዕከላዊ ሃሳብ እስራዔላውያን የእግዚአብሔርን የደህንነት መንገድ ቸል ማለታቸውን መግለጥ ነው። ሐዋርያው በምዕራፍ 9 ውስጥ ያነሳውን የማይገረሰስ የእግዚአብሔር ሉዓላዊነት ዘግቶ በፍጥነት የሚሻገረው ለዚህ ሉዓላዊነቱ አልገዛ ብለው ራሳቸውን ከክብር ስላጎደሉት ስለ እስራዔላውያን ቸልታ በማውሳት ነው። እንደምናስታውሰው በምዕራፍ 9:30 - 33 ባለው ክፍል ውስጥ በእምነት ስለሚገኘው ጽድቅ በማንሳት አጽንኦት ሰጥቶት መጻፉን ተመልክተናል። ከዚያም እስራዔላውያን ከክብር ስለጎደሉበትና የደህንነትን መንገድ ቸል ስላሉባቸው ሦስት ምክንያቶች በዚህኛው ምዕራፍ ውስጥ ያወሳል። ቀጥሎም ከዚህ ለመውጣት የሚችሉበትን መንገድ ያሳያል። በዚያውም ቸልታቸው ያመጣባቸውንም ኪሣራ ይገልጣል።

የምዕራፉን አጠቃላይ ሃሳብ በቀላሉ ለመጨበጥ ከታች በተዘረዘረው ሁኔታ ከፋፍሎ ማጥናት ይጠቅማል።

1. የደህንነትን መንገድ ቸል ያሉበት ምክንያት (10:1 - 13)
2. ከዚህ ቸልታ ሊወጡ የሚችሉበት መንገድ (10:14 - 17)
3. የቸልተኝነታቸው ዑጤቶች (10:18 - 21)

ለአጠቃላይ ጥናት ይረዳ ዘንድ ይህንን ካመለከትን በያንዳንዱ ቁጥር ውስጥ ሐዋርያው ማስተላለፍ የፈለጋቸውን መልዕክቶች ሃሳብ በሃሳብ በመከፋፈልና በመተንተን እንመለከታቸዋለን።

10:1 ወንድሞች ሆይ የልቤ በጎ ፈቃድና ስለ እስራኤል ወደ እግዚአብሔር ልመናዬ እንዲድኑ ነው።

ወንድሞች

ሐዋርያው በዚህ መጠሪያ የሚገልፃቸው የእምነት ተካፋይ የሆኑትን ነው። ሲነግራቸው የፈለገውም ስለ እስራኤል ያለውን ምጥና ጸሎት ነው (4:24፤ 1ቆሮ 1:22 - 24)።

እኛ ግን የተሰቀለውን ክርስቶስ እንሰብካለን ይህም ለአይሁድ ማሰናከያ ሰአሕዛብም ምንነት ነው ፤ (1ኛ ቆሮ 1:23)።

የልቤ ፈቃድ . . . ልመናዬ

ይህ የእግዚአብሔር ሰው እስራኤላውያን በተለያዩ መንገዶች የተሰጣቸውን ዕድል ቸል በማለት ባይጠቀሙበትም የእርሱ ፈቃድ ግን ከዚህ ቸልታ ወጥተው እውነቱን እንዲያውቁ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስም በአዲስ ኪዳን መልዕክቶች ለአማኞች የሚጸልይ መሆኑን ገልጧል በዚህ ስፍራ ግን ስለ ገዛ ወገኖቹ አጥብቆ በብርቱ የልብ ምጥና የስሜት መነካት ወደ እግዚአብሔር የሚጸልይ መሆኑን እንረዳለን። ጸሎቱ የእምነት ብቻ ሳይሆን ብርቱ «እንባ» ደግሞም « የልብ መሰበር » ያለበት ነበር።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በአባቱ ፊት ተመሳሳይ በሆነ ሁኔታ በአባቱ ፊት በምጥና በብርቱ እንባ ይጻልይ ነበር ይህም በአባቱ ፊት ምን ያህል የከበረ እንደነበረ እንረዳለን ከዚህም የተነሳ ልመናው ተሰምቶለታል (ዕብ 5:7) ይህ ዓይነቱ ክልብ መሰበር የሚወጣ ጩኸት በእግዚአብሔር ፊት እጅግ የከበረ ነው። በዓለም ግን ይህ ዓይነቱ የልብ መሰበር የሚደገፍ አይደለም (ኢሳ 53:3)።

የተናቀ ከሰውም የተጣለ ፣ የህመም ሰው ደዌንም የሚያውቅ ነው ሰውም ፊቱን እንደሚሰወርበት የተናቀ ነው ፣ እኛም አላከበርነውም (ኢሳ 53:3)።

እንዲድኑ

ይህ ቃል የሐዋርያው ጳውሎስን ፈቃድና ልመናውን ያሳያል። ይህንን መሠረት አድርገንም እስራዔላውያን የአብርሃም ዘር በመሆናቸው ብቻ እንዳልዳኑ ነው። ለመዳን የሚችሉት በሥራ እንጸድቃለን ከሚለው አስተሳሰባቸው ወጥተው ወደ ጌታ የሚመጡ ከሆነ ብቻ ነው። ጌታ እግዚአብሔር ዓለም ሁሉ ይድን ዘንድ ልጁን ልኮ የኃጢአት መስዋዕት አድርጓል። ዓለምም ሁሉ እርሱን በማወቅ ከጥፋት ይድኑ ዘንድ ይወድዳል። ሰዎች ይህንን ተረድተው አለማመናቸው በዚህም ምክንያት አለመዳናቸው የራሳቸው የምርጫ ውጤት ነው። እውነቱን ለማወቅ ባልወደዱ መጠን ለማይረባ አዕምሮ አልፈው ይሰጣሉ። በሉዓላዊነቱ ደግሞ ምህረቱን ለሚወድዳቸው ያሳያል በዚህም አዳላህ ተብሎ ሊወቀስ አይችልም። የክርስቶስ የማዳን ብርሃን ለሁሉ በርቷል ለመረጣቸውም ብርሃኑን አብዝቶ አብርቶላቸዋል። (2ኛ ቆሮ 4:3፤ 6፤ 17፤ 13)

10:2 ለእግዚአብሔር ቀናተኛ እንደሆኑ

እስራዔላውያን ለእግዚአብሔር ቀናዒ ነበሩ። ቅናታቸው ግን በዕውቀት ላይ የተመሰረተና እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ያለውን ለመፈጸም የሚያስችል አልነበረም።

ቅንፃታቸው በጸጋው ክብር ባለጠግነት ላይ የተመረከዘ ሳይሆን በኃይማኖታዊ ወግና ልማዳቸው ላይ ነበር። ዛሬም በተመሳሳይ ሁኔታ የብዙ ሰዎች ቅንፃት ከእስራዒላውያን ጋር ተመሳሳይ ነው። ጸጋን ጥለው በሃይማኖታቸው ወግና በልማዳቸው ይታመናሉ።

10:3 የእግዚአብሔርን ጽድቅ ሳያውቁ የራሳቸውንም ጽድቅ ሊያቆሙ ሲፈልጉ ለእግዚአብሔር ጽድቅ አልተገዙም።

በዚህ ቁጥር ሐዋርያው ጠንክር አድርጎ የሚገልጸው ሃሳብ እስራዒላውያን የጽድቅ ፍላጎት አልነበራቸውም የሚል ሳይሆን የራሳቸውን ጽድቅ ለማቆም በመጣራቸው የእግዚአብሔርን ጽድቅ መቀበል አቃታቸው። ብሎ ነው።

10:4 የሚያምኑ ሁሉ ይጸድቁ ዘንድ ክርስቶስ የሕግ ፍጻሜ ነውና።

ክርስቶስ የሕግ ፍጻሜ

ጌታ ኢየሱስ ሕግ የሚጠይቀውን ሁሉ በመፈጸም ለሰው ልጆች ጽድቅን ይሰጥ ዘንድ ከሕግ በታች ሆኖ ተወለደ። ሕግንም ያለ እንክን ፈጸመው። በእርሱም ሥራ ስናምን የእርሱ ጽድቅ ለኛ ተቆጠረልን። (ጸድቃን ተብለን ተጠራን)። ስለዚህ ህግ ወደ እርሱ የሚያደርሰን ሞግዚታችን እንጂ የጽድቃችን መሠረት አይደለም።

10:5 ሙሴ ከሕግ የሆነውን ጽድቅ የሚያደርገው ሰው በእርሱ በሕይወት እንዲኖር ጽፎአልና።

ሙሴ ህጉን ሲቀበልና ሲገልጠውም « እነዚህን የሚፈጽም ሰው በህይወት ይኖራል » ብሏል። ይህም ማለት ህጉ የሚጠይቀውን የሚፈጽሙ ይጸድቃሉ ማለቱ ነው።

10:6 - 7 ከእምነት የሆነ ጽድቅ ግን እንዲህ ይላል በልብህ ማን ወደ ሰማይ ይወጣል አትበል ይህ ክርስቶስን ለማውረድ ነው ወይም በልብህ ወደ ጥልቁ ማን ይወርዳል አትበል ይህ ክርስቶስን ከሙታን ለማውጣት ነው።

ወደ ጌላ መለስ ብለን የእስራኤልን ታሪክ ስናጠና ከነፃነት የወረሱት ያመኑት ብቻ ነበሩ። ይህ ለሙሴ ተነግሮት ነበር፤ ጳውሎስም ለሙሴ የተነገረውን ይህንን ማሳሰቢያ ደግሞ ይጽፈዋል። (ዘዳ 30:11 - 14) ቃሉን ያመኑና ጌታ የተናገረውን ለመፈጸም ሩቅ አለመሆኑን ያመኑ ተሻግረው ገቡ። (ዘዳ 8:17፤ 9:4 - 5፤ ሮሜ 9:27 - 29)

እግዚአብሔርን እንዳትረሳ በልብህም፡- ጎልበቱ የአጅም ብርታት ይህን ሀብት አመጣልኝ እንዳትል (ዘዳ 8:17)።

አምላክህ እግዚአብሔር ከፊትህ ካወጣቸው በጎሳ ስለ ጽድቁ እወርሳት ዘንድ ወደዚህች ምድር እግዚአብሔር አገጣኝ ስትል በልብህ አትናገር እነዚህን አሕዛብ ስለ ኃጢአታቸው እግዚአብሔር ከፊትህ ያወጣቸዋል (ዘዳ 9:4-5)።

ኢሳይያስም፡- የእስራኤል ልጆች ቁጥር ምንም እንደ ባህር አሸዋ ቢሆን ቅሬታው ይድናል ጌታ ነገሩን ፈጽሞና ቈርጦ በምድር ላይ ያደርገዋልና ብሎ ስለ እስራኤል ይጮኻል። ኢሳይያስም እንደዚሁ ጌታ ፀባዎት ዘር ባላስቀረልን እንደ ሰዶም በሆንን ገሞራንም በመሰልን ነበር ብሎ አስቀድሞ ተናገረ (ሮሜ 9:27-29)።

ክርስቶስ የጽድቅን መንገድ ይዞ መጥቶ አባቱንም ታዝዞ ባይፈጽመው ኖሮ ማን ወደ ሰማይ ሄዶ ጽድቅን መቀበል ይችል ነበር? ጌታ በበጎ ፈቃዱ ልጁን ላከው። ስለዚህ አምነን መቀበል እንጂ ባለማመን ከክብር መጉደል አይገባም። ምክንያቱም ክርስቶስን ወደ ምድር ማውረድ የማያስችል የጽድቅ ስራ ያለው ሰው ማንም የለም። የጌታ ምህረት ብቻ ይህን አድርጓል። ይህም ከፍቅሩ የተነሳ የሆነ ነው። በዚህም ጸጋው ተገልጧል (ኢዮብ 11:7፤ ኢሳ 9:2፤ ዮሐ 1:1፤ 5፤ 14)።

የእግዚአብሔርም ጥልቅ ነገር ልተመረምር ትችላለህን? ወይስ ሁሉን የሚችል እምላክን ፈጽመህ ልትመረምር ትችላለህ? (ኢዮ 11:7)።

በጨለማ የሄደ ሀዘብ ብርሃን አየ በሞት ጥላ አገርሞ ለኖሩ ብርሃን ወጣላቸው (ኢሳ 9:2)።

በመጀመሪያው ቃል ነበረ ፣ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፣ ቃልም እግዚአብሔር ነበር (ዮሐ1:1)።

ብርሃንም በጨለማ ይበራል ፣ ጨለማም አላሸነፈውም (ዮሐ 1:5)።

ቃልም ሥጋ ሆነ ጸጋንና አውነትንም ተሞልቶ በእኛ አደረ ፣ አንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነውን ክብሩን አየን (ዮሐ 1:14)።

ክርስቶስ ኢየሱስ በአሁኑ ወቅት ሁሉን ፈጽሞና አሸንፎ በአብ ቀኝ ተቀምጧል። ነገር ግን ጽድቅን በራሳችን ሥራ ለማምጣት ስንጥር ክርስቶስን ከሰማይ የማውረድ ያህል ይቆጠራል ።

10:8 የምንሰብከው . . በእምነት

ሐዋርያው እዚህ ቦታ በግልጽ የሚያስቀምጠው የሚሰብከው ቃል ከባድና ሩቅ የሆነ ሳይሆን ቅርብ የሆነና ለመረዳት የማያዳግት ግን በእምነት ብቻ ሊቀበሉት የሚገባ ቃል መሆኑን ነው። እምነት በራሱ መዳን ማለት አይደለም። ሆኖም በእምነት መዳንን እናገኛለን። በእምነት ክርስቶስን እናገኛለን በክርስቶስም በኩል ወደ አብ መግባትን እናገኛለን። የማዳን ሥራ በጌታ በራሱ የተሰራ ሲሆን በእርሱ ያመኑ ሁሉ በአብ ወደተዘጋጀው የክብር ህይወት ይገባሉ (ሮሜ 5:2፤ ዕብ 10:19 - 20፤ ኤፌ 2:18)።

በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምን እንያዝ በእርሱ ደግሞ ወደ ቆምንበት ወደዚህ ፀጋ በእምነት መግባትን አግኝተናል በእግዚአብሔር ክብር ተስፋ እንመካለን (ሮሜ 5:2)።

እንግዲህ ወንድሞቼ ሆይ በመረቀልን በአዲስና በሕያው መንገድ ወደ ቅድስት በኢየሱስ ደም በመጋረጃው ማለት

በሰጋው በኩል እንድንገባ ድፍረት ስላለን፤ (ዕብ 10:19-20)።

በእርሱ ሥራ ሁላችን በአንድ መንፈስ ወደ አብ መገባት አለንና (ኤፌ2:18)።

10:9:10 በአፍህ ብትመሰክር

የክርስቶስ ኢየሱስ ጌትነት ወይም መለኮታዊነቱን ማወጅ ለእስራኤላውያን እጅግ አዳጋች ነው። ሐዋርያውም ይህንን ጉድለታቸውን ለመንካት እዚህ ቦታ ያስገባዋል።

አሙታን እንዳስነሳው በልብህ ብታምን

ሐዋርያው የጌትነቱን ምስጢር ለመግለጥ ጥልቅ የሆነ የክርስቶስ ኢየሱስን ክሞት የመነሳት ምስጢር አሮጌውንም አዳም (በእርሱ ያመኑት) ወደ ክብር ለማምጣት የሄደበትን መንገድ ያሳያል።

ክርስቶስ ኢየሱስ ከስላሴ አንዱ ነው። በእግዚአብሔር መልክ ሲኖር ሳለም ስለኛ ሊሞት ወደደ። ሞት ያስፈለገውም የሞትን ዕዳ ለመክፈል ነበር። እግዚአብሔር ለአዳም ፍጥረቱን ሁሉ እንዲገዛ ሥልጣን ሰጥቶት ነበር። ሰው ግን በኃጢአት ምክንያት ይህንን ሥልጣኑን አጣ። ሥልጣኑ የሚሰራው እግዚአብሔር ባስመረለት የሕይወት መስመር ሲሄድ ብቻ ነበር። ከዚህ መንገድ በኃጢአት ምክንያት ሲወጣ ሞት ተፈረደበት። ይህንን የሞት ፍርድ ለመሻር ሁለተኛው አዳም ሞተ። በሞቱም የኃጢአትን ዕዳ ከክፈለ በኋላ በጸጋው በኩል የእግዚአብሔር ሕይወት ሥልጣኑም ባመኑት ሁል ላይ እንዲሰራ አደረገ። ጌታ ሁል ጊዜም ባለሥልጣን ነው፤ መለኮታዊ ነው። ነገር ግን የሰውን ልጆች ወደ ሥልጣን ለመመለስ ሞትን ቀመሰ አባቱም ከሞት አስነሳው። ለሰው ልጅ ሁሉ ሕይወትን ሰጠ ይህንን ያመነ በእርሱ የሆነውን ሥልጣንና ሕይወት ይቀበላል (ቆላ 1:15 - 18 ፤ ሐሥ 2:36 ፤ ኤፌ 2:6 - 7 ፤ ፊሊጽ 2:7 - 9 ፤ ዕብ2:6 - 9)።

እርሱም የማይታይ አምላክ ምሳሌ ነው። የሚታዩትና የማይታዩት ዙፋናት ቢሆኑ ወይም ጌትነት ወይም አለቅነት ወይም ስልጣናት በሰማይና በምድር ያሉት ሁሉ በእርሱ ተፈጥረዋልና ከፍጥረት ሁሉ በፊት በኩር ነው ሁሉ ለእርሱና በእርሱ ተፈጥረዋል እርሱም ከሁሉ በፊት ነው ሁሉም በእርሱ ተጋጥመዋል። እርሱም የአካሉ ማለት የቤተክርስቲያን ራስ ነው እርሱም ከሁሉ ፊተኛ ይሆን ዘንድ መጀመሪያ ከመታገንም በኩር ነው (ቆላ 1:15-18)።

እንግዲህ ይህን እናንተ የሰቀላችሁትን ኢየሱስን እግዚአብሔር ጌታም ክርስቶስም እንዳደረገው የእስራኤል ወገን ሁሉ በእርግጥ ይወቅ (ሐዋሥራ 2:36)።

በሚመጡ ዘመናትም በክርስቶስ ኢየሱስ ለእኛ ባለው ፑርነት ከሁሉ የሚበልጠውን የፀጋውን ባለጠግነት ያሳይ ዘንድ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን (ኤፌ 2:6-7)።

ነገር ግን የባርያን መልክ ይዞ በሰውም ምሳሌ ሆኖ ራሱን ባዶ አደረገ ! በምስሉም እንደ ሰው ተገኝቶ ራሱን አዋረደ ! ለሞትም ይሔውም የመስቀል ሞት እንኳ የታዘዘ ሆነ (ፌሊ 2:7-9)።

ነገር ግን እንደ በእንደ ስፍራ ታሰበው ዘንድ ሰው ምንድር ነው? ወይስ ትጉብኛው ዘንድ የሰው ልጅ ምንድር ነው? ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አሳነስከው የክብርና የምስጋና ዘውድ ሚጋላት በእጃችሁም ሰራ ላይ ሾምከው ሁሉን ከእግሮችህ በታች አስገዛህላት ብሎ መሰከረ። ሁሉን ከእርሱ በታች ባስገዛህ ጊዜ ያልተገዛላት ምንም አልተወምና። አሁን ግን ሁሉ እንደተገዛላት ገና አናይም ነገር ግን በእግዚአብሔር ፀጋ ስለ ሰው ሁሉ ሞትን ይቀምስ ዘንድ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አንሶ የነበረውን ኢየሱስን ከሞት መከራ የተነሳ የክብርና የምስጋና ዘውድ ተጭኖ እናየዋለን (ዕብ 2:6-9)።

እግዚአብሔር አብ ልጁን ያለ ልክ ከፍ ከፍ ሲያደርገውና ለቤተክርስቲያን ራስ ሲያደርገው አካሉም ከእርሱ ጋር ከፍ ከፍ ይላል። በዚህም ሥልጣን በምድር ትኖራለች። በመጨረሻም የእግዚአብሔር መንግሥት ስትገለጥም ሥልጣኗ በፍጹምነትና በሙላት ይገለጣል በመጨረሻም ሁሉም በመለኮት ክብር ሙላት ይጠቃለላል (1ቆሮ 15:20-28) ይህንን ያመነ በአንደበቱም የተናገረ ይጸድቃል ጽድቅ በማመን ነውና።

አሁን ግን ክርስቶስ ላንቀላፉት በኩራት ሆኖ ከመታን ተነሳቷል ሞቱ በሰው በኩል ስለመጣ ትንሳኤ መታን በሰው በኩል ሆኖአል። ሁሉ በአፄም እንደሚሞቱ እንዲሁ ሁሉ በክርስቶስ ህያዋን ይሆናሉ። ነገር ግን እያንዳንዱ በራሱ ተራ ይሆናል ክርስቶስ እንደ በኩራቱ ነው በኋላም በመምጣቱ በክርስቶስ የሆኑት ናቸው በኋላም መንግሥቱን ለእግዚአብሔር ለአባቱ ለሳልፎ በሰጠ ጊዜ አለቅነትም ሁሉ ስልጣንን ሁሉ ኃይልንም በሻረ ጊዜ ፣ ፍፃሜ ይሆናል። ጠላቶቹን ሁሉ ከእግሩ በታች እስኪያደርግ ድረስ ሲነግስ ይገባዋልና። የኋለኛው ጠላት የሚሸረው ሞት ነው ሁሉን ከእግሩ በታች አስገዝቷልና። ነገር ግን ሁሉ ተገዝቷል ሲል ፣ ሁሉን ካስገዛለት በቀር መሆኑ ግልጽ ነው ። ሁሉ ከተገዛለት በኋላ ግን እግዚአብሔር ሁሉ በሁሉ ይሆን ዘንድ በዚያን ጊዜ ልጅ ራሱ ደግሞ ሁሉን ላስገዛለት ይገዛል (1ኛ ቆሮ 15:20-28)።

10:11 - 13 መጽሐፍ በእርሱ የሚያምን ሁሉ ኢየሩሳሌም ይላልና። በአይሁዳዊና በግሪክ ሰው መካከል ልዩነት የለምና አንዱ ጌታ የሁሉ ጌታ ነውና ለሚጠሩትም ሁሉ ባለ ጠጋ ነው የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናልና።

የእግዚአብሔርን ስም መጥራት ማለት በችሎቱና በጸጋው መታመን ማለት ነው። እግዚአብሔር የሚለማቸው በልባቸው የጸጋ ሥራውን አምነው ሲቀበሉ ነው። የእምነታቸውንም አቋም ጨርሶ ሳይጠራጠሩ ሲገልጹ ይሰማቸዋል ይባርካቸዋልም። ምክንያቱም የሚደገፉት በእርሱ ችሎትና ጸጋ ስለሆነ የጸጋው ክብር ይመስገን ዘንድ ልመናቸውን ይሰማል የመጨረሻ ትልቅ በረከቱም የዘላለምን ሐይወት መስጠት ነው (ኤር 24:7 ፣ 2ቆሮ 4:13)።

እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆኑ የሚያውቅ ልብ አሰጣቸዋለሁ በፍጹም ልባቸው ወደ እኔ ይመለሳሉና ህዝብ ይሆኑኛል እኔም አምላክ እሆናቸዋለሁ (ኤር 24:7)።

ነገር ግን አመንኩ ስለዚህም ተናገርሁ ተብሎ እንደተጻፈ ያው አንድ የእምነት መንፈስ ሰላሰን ፤ እኛ ደግሞ እናምናለን ስለዚህም እንናገራለን (2ኛ ቆሮ 4:13)።

10:14 እንግዲህ ያላመኑበትን እንዴት አድርገው ይጠሩታል? ባልሰሙትስ እንዴት ያምናሉ? ያለ ሰባኪስ እንዴት ይሰማሉ?

እውነተኛ መጠራት የሚኖረው ማመን ሲኖር ነው። ለማመን ደግሞ ሊታመን ስለተገባው መስማት ይገባል። የሰው ልጆች ሁሉ ይህን የጸጋ ወንጌል እንዲሰሙና አምነው እንዲለምኑ ጌታ ፈቅዷል። ለሰሚዎቹም የማስተዋልን ጸጋ የሚሰጠው የጸጋ ሁሉ አምላክ የሆነው ባለጸጋው ጌታ ነው። ምርጦቹ ይሰሙትና ያስተውሉት ዘንድ ታላቁ መምህር በተለያዩ መንገድ ያስተምራቸዋል (ኢሳ 6:9 - 10) ይህንንም በመንፈሱና በልዩ ልዩ መንገዶች በተግባር ደግሞም በምክር ይገልጠዋል (ዕብ 4:12 - 13:12:7 - 11)።

ሂድ ፤ ይህን ህዝብ መስማት ትሰማላችሁ አታስተውሉምም ማየትንም ታያላችሁ አትመለከቱምም በላቸው (ኢሳ 6:9)።

በአይናቸው እንዳያዩ ፤ በጀርአቸው እንዳይሰሙ ፤ በልባቸውም እንዳያስተውሉ ፤ ተመልሰው እንዳይፈወሱ ፤ የዚህን ህዝብ ልብ አይንድን ፤ ጀርአቸውንም አይንቁር ፤ አይናቸውንም ጨፍን አለኝ (ኢሳ 6:10)።

ለመቀጣት ታገሱ እግዚአብሔር እንደ ልጆች ያደርጋችኋልና አባቴ የማይቀጣው ልጅ ማን ነው? ነገር ግን ሁሉ የቅጣት ተካፋይ ሆኖአልና ያለ ቅጣት ብትኖሩ ዲቃላዎች እንጂ ልጆች አይደላችሁም። ከዚህም በላይ የቀጡን የሰጋችን አባቶች ነበሩን አንፈራቸውም ነበር እንዴትስ ይልቅ ለመናፋስት አባት አብልጠን ልንገዛና በሀይወት ልንኖር በተገባን? እነርሱ መልካም ሆኖ እንደታያቸው ለጥቂት ቀን ይቀጡን ዝርኩን እርሱ ግን ከቅድስናው እንደገናረፈ ለጥቅማችን ይቀጣናል። ቅጣት ሁሉ ለጊዜው የሚያሳዝን እንጂ ደስ የሚያሰኝ አይመስልም ዳሩ ግን በጋላ ሰለመዱት የሰላምን ፍሬ እርሱም ጽድቅን ያፈራላቸዋል (ዕብ 12:7-11)።

10:15 መልካሙን የምስራች የሚያወሩ እግሮቻቸው እንዴት ያማሩ ናቸው ተብሎ እንደ ተጻፈ ካልተላኩ እንዴት ይሰብካሉ?

የወንጌል ስብከት ሥራ በእግዚአብሔር ፊት የከበረ ሥራ ነው። ይህንን የከበረ ሥራ ሊሰሩ የሚችሉትም የተላኩ ናቸው። ወንጌልን ይዘው የሚራመዱ እግሮች በብዙ ሻካራ ቦታዎች፣ በእጅህና በቆንጥሩ መካከል አልፈው ስለሚሄዱ ብዙ መከራ ሊገጥማቸው ፣ ሊደሙና ሊቆስሉ ይችላሉ መልዕክቱ ግን እጅግ የከበረ ስለሆነ ከተጎዳና ከተጎላቆለ ሰው እንደሚሰማ ደካማ መልዕክት ሳይሆን የሰሚዎችን ልብ ለንጥቆ የሚገባ ደስ የሚያሰኝ ያማረ መልዕክት ነው።

10:16 ነገር ግን ሁሉ ለምሥራቹ ቃል አልታዘዙም።

ይህ መልዕክት ግን ለብዙዎች ቢነገርም ብዙዎች ግን አይቀበሉትም ይህም በእኛ ዘመን የሚሆን ብቻ ሳይሆን በነቢዩ በኢሳያስ ዘመንም ይከሰት ነበር።

10:17 እንግዲያስ እምነት ከመስማት ነው መስማትም በእግዚአብሔር ቃል ነው።

ሐዋርያው ከላይ ጀምሮ ያሉትን ትንታኔዎቹን በሙሉ የወንጌል ማዕከላዊ ሃሳብ በሆነው በክርስቶስ ላይ ያሳርፈዋል። ሰው ሊያምን የሚችለው ሲሰማ ነው። ሊታመን የሚገባውም ክርስቶስ ነው። ስለዚህ በወንጌል ስብከት ሊነገር የተገባው ክርስቶስ ብቻ ነው።

10:18 ዳሩ ግን፡- ባይሰሙ ነው ወይ? እላለሁ። በእውነት፡- ድምጻቸው በምድር ሁሉ ላይ ቃላቸውም እስከ አለም ዳርቻ ወጣ።

ታዲያ ይህ ከሆነ እስራዴል ለመስማታቸው ምን ማረጋገጫ አለህ? የሚል ተሟጋች ክውስጥ የገጠመው ይመስላል ጳውሎስ ግን ብርቱ ምላሽ ይሰጣል። ስምተዋል። ተፈጥሮ ይናገራል፤ የተሰጣቸውም ቃል ይናገራል። እነርሱ መስማት አልፈለጉም እንጂ (ስምተው እንዳልሰማ ሆኑ እንጂ) ስምተዋል።

10:19 - 20 ነገር ግን እስራኤል ባያውቁ ነው ወይ? እላለሁ። ሙሴ አስቀድሞ፡- እኔ ሕዝብ በማይሆነው አስቀናችኋለሁ በማያስተውልም ሕዝብ አስቈጣችኋለሁ ብሎአል። ኢሳይያስም ደፍሮ ፡- ላልፈለጉኝ ተገኝሁ ላልጠየቁኝም ተገለጥሁ አለ።

ሐዋርያው ከዚያም ሙሴን በመጥቀስ ሕዝቤ ያልኩት ሊሰማኝ ካልወደደ ሕዝቤ ያላልኩትን ማስተዋል ሰጥቼ አስቀናችዋለሁ አለ። አህዛብ የዳኑት በዘር ሳይሆን የተሰበከውን የወንጌል ቃል በማመን ነው። እስራኤልም የሚድነው በማመን ነው። እስራኤል ግን ከማስተዋል ይልቅ አህዛብ በመዳናቸው ተቆጡ።

10:21 ስለ እስራኤል ግን ቀኑን ሁሉ ወደ ማይታዘዝና ወደሚቃወም ሕዝብ እጆቼን ዘረጋሁ ይላል።

ሐዋርያው የምዕራፍ 10 ሃሳቡን የማያጠቃልለው የእግዚአብሔርን ሀዘን በሚገልጥ ቃል ነው። እስራኤል የተዘረጋውን የእግዚአብሔር የምህረት እጅ አልቀበል ብላ ቸል ማለቷን በብርቱ ሀዘን ገልጧል። ለደህንነት የተዘረጋውን መንገድ ባለመከተላቸው ጥፋቱ የራሳቸው ነው። እጁን መዘርጋቱ ግን አሁንም ለምህረት ጊዜ ያላቸውና ያላበቃባቸው መሆኑን ፤ አሁንም ምላሽ ቢሰጡ የደህንነት ነገር በአጠገባቸው ያለ መሆኑን ያሳያል።

የምዕራፍ አሥር ማጠቃለያ

ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳስተማረን ከእምነት ውጪ የሆነና የእግዚአብሔርን የደህንነት መስመር አዛንፎ የሚከናወን የትኛውም የሃይማኖት ቅንፃትና ወግ ወደ እግዚአብሔር ክብር መላት አያደርስም። ይልቁኑ ከእግዚአብሔር ክብር ያጎድላል። ስለዚህ በዚህ ዘመን ያለነውም ያለምንም ማመንታት ለጸጋው ወንጌል እጃችንን በመስጠት በእስራዔል የደረሰው ኪሳራ እንዳይደርስብን ራሳችንን በመስመሩ ውስጥ ማስገባት ይገባል። የሚድነው የጌታን ስም የሚጠራ እንጂ የራሱን ጸድቅ ለማቆም በሚደረገው ጥረት የሚታመን አይደለም።